

نفت

بررسی عوامل تاثیر گذاری و چگونگی تغییرات قیمت نفت خام

تجزیه و تحلیل ۷ عامل موثر بر بازار نفت، با داده های (نمودار) به روز شده ماهانه و فصلی

گردآوری و تحلیل: الهه ظفری

Leezafari@Gmail.com

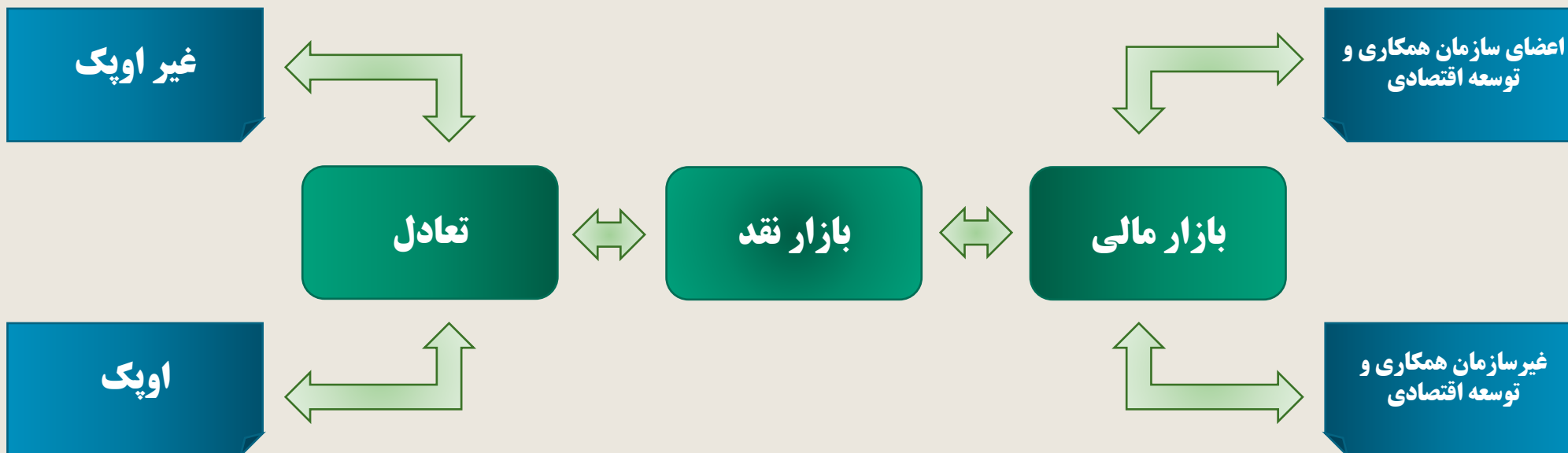
November 2021

آذر ۱۴۰۰

چه چیزی باعث تغییرات قیمت نفت خام می شود:

- این بررسی اجمالی (براساس گزارش EIA)، عوامل مختلفی را ارزیابی می کند که ممکن است بر قیمت نفت خام تأثیرگذار باشد، و شامل عوامل فیزیکی بازار و عوامل مرتبط با معاملات و بازارهای مالی است ...
- در این گزارش هفت عامل کلیدی بررسی شده است که می توانند بر بازار نفت تأثیر بگذارند و ارتباط احتمالی بین هر عامل و قیمت نفت خام، مورد بررسی قرار گرفته است.

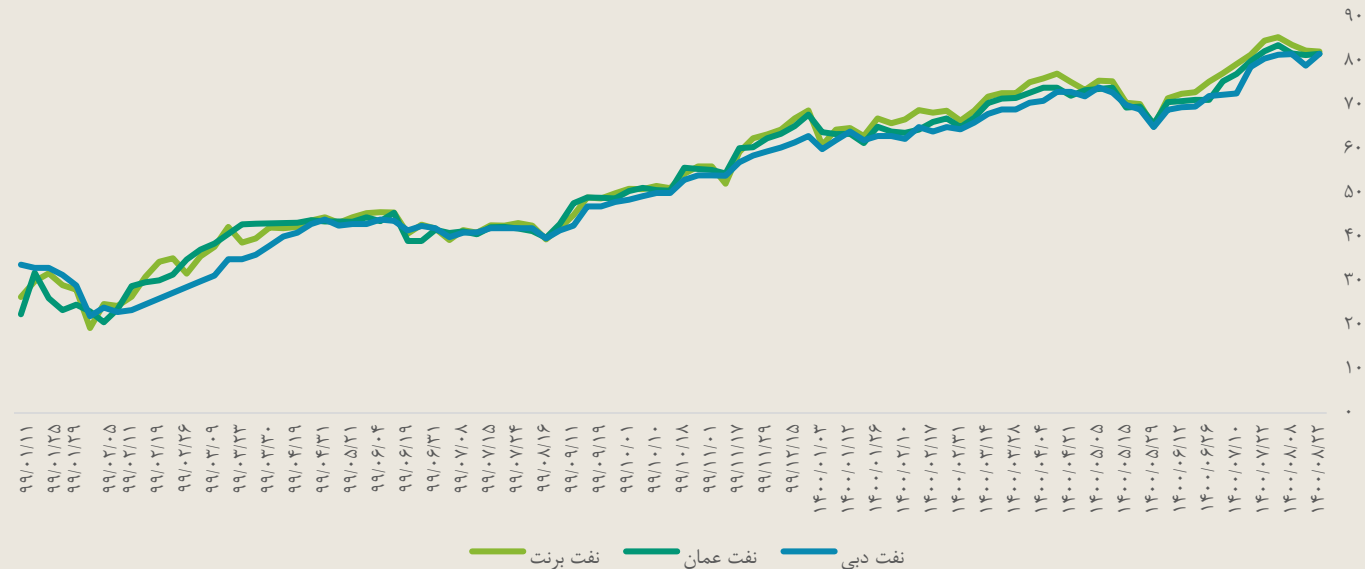
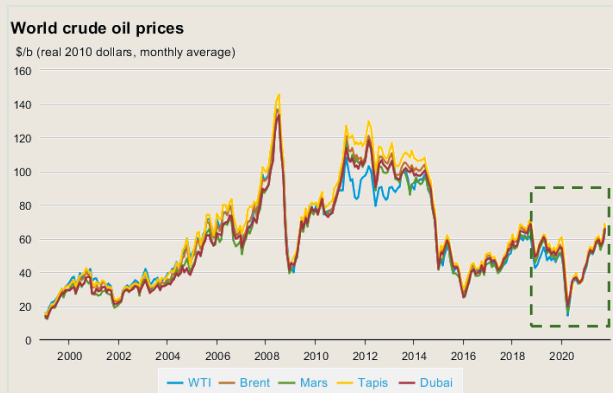
تجزیه و تحلیل هفت عامل موثر بر بازار نفت

بازار نقد (Spot Prices)

- قیمت‌های انواع نفت خام که در بازارهای جهانی معامله می‌شود:

- قیمت‌های اکثر نفت خام برداشت شده در سطح جهان (در مناطق مختلف) تمایل به حرکت نزدیک به هم دارند، اگرچه تفاوت‌هایی بین گریدهای سبک وزن، کم سولفور (سبک-شیرین) و نفت خام سنگین‌تر و با گوگرد بالاتر (سنگین ترش) وجود دارد.
- تفاوت در کیفیت و محل (استخراج از چاه نفت) منجر به این تفاوت قیمت می‌شود، اما به دلیل یکپارچگی و قابلیت جانشینی بسیار بالای انواع گریدهای نفت خام با یکدیگر (در مصرف)، تغییرات قیمت انواع گوناگون نفت، هم‌راستا باهم در حال تغییر بوده است.

روند قیمت جهانی نفت

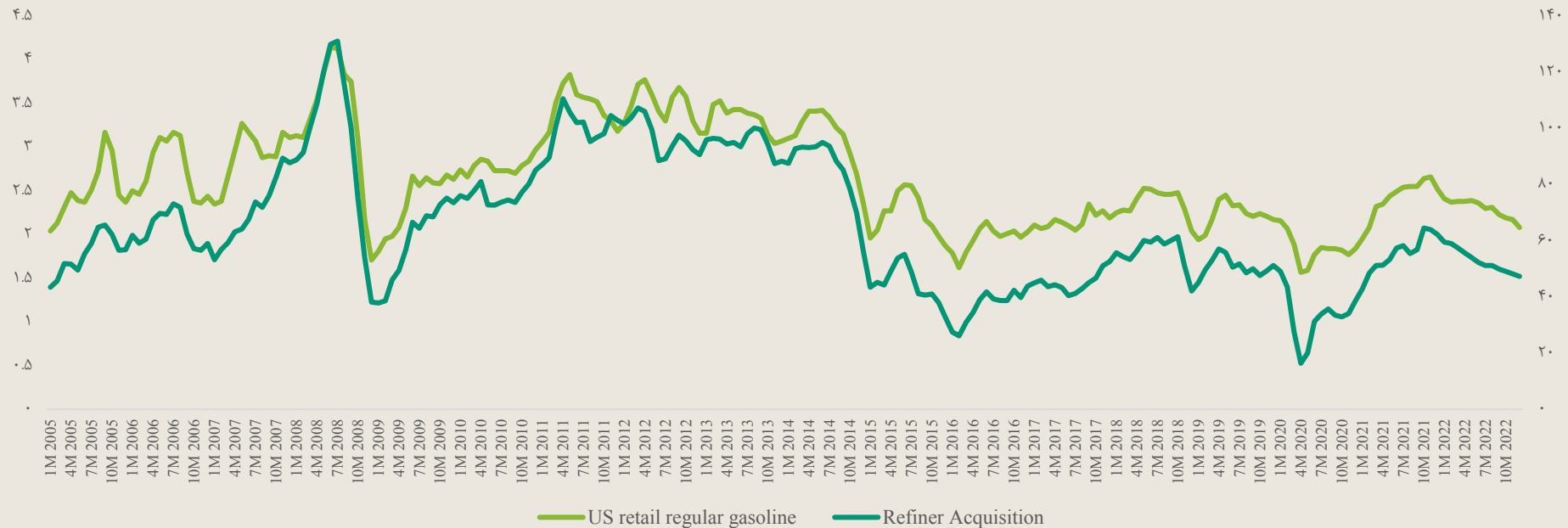
بازار نقد (Spot Prices)

بازار نقد (Spot Prices)

- قیمت بنزین و نفت خام با هم حرکت می‌کنند، بجز مواردی که بنزین به دلیل توقف یا کاهش فعالیت پالایشگاه‌ها یا سایر تغییرات پایین دستی واکنش قیمتی متفاوتی (به طور کوتاه مدت) داشته است.

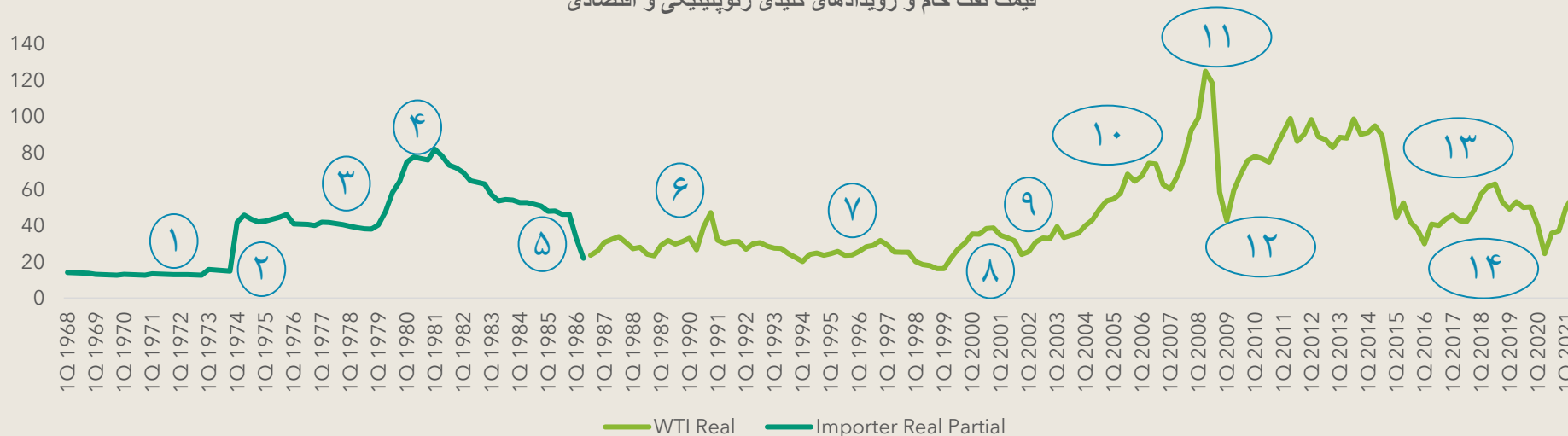
قیمت بنزین معمولی خرده فروشی ایالات متحده، هزینه خرید نفت خام توسط پالایشگاه

بازار نقد (Spot Prices)

- قیمت نفت خام و قیمت فرآورده‌های نفتی تحت تأثیر رویدادهایی هستند که پتانسیل ایجاد اختلال در جریان عرضه آنها به بازار را دارد، از جمله این تنش‌ها، تحولات ژئوپلیتیکی و تغییرات شدید آب و هوایی است. این نوع رویدادها ممکن است منجر به **اختلالات واقعی** (در مقدار عرضه) یا **ایجاد عدم اطمینان** در مورد عرضه یا تقاضا در آینده شود که منجر به نوسانات در قیمت‌ها می‌گردد.
- نوسانات قیمت نفت ذاتاً با واکنش (کم) در عرضه و تقاضا، به تغییرات قیمت در کوتاه مدت مرتبط است. چراکه، هم ظرفیت تولید نفت و هم تجهیزاتی که از فرآورده‌های نفتی به عنوان منبع اصلی انرژی خود استفاده می‌کنند، در کوتاه مدت نسبتاً ثابت هستند. **سال‌ها طول می‌کشد تا منابع عرضه جدید ایجاد شود یا تولید تغییر کند**، و برای مصرف‌کنندگان بسیار سخت است که به سوخت‌های دیگر روی آورند یا در کوتاه‌مدت با افزایش قیمت‌ها، کارایی سوخت را افزایش دهند. در چنین شرایطی، تغییر قیمت شدید می‌تواند برای متعادل کردن مجدد عرضه و تقاضای فیزیکی بدنبال شوک وارده به سیستم ضروری باشد.
- بیشتر نفت خام جهان در مناطقی قرار دارد که از نظر تاریخی مستعد تحولات سیاسی بوده اند یا تولید نفت آنها به دلیل رویدادهای سیاسی مختل شده است. چندین شوک عمده قیمت نفت همزمان با اختلالات عرضه ناشی از رویدادهای سیاسی رخ داده است که مهمترین آنها تحریم نفتی اعراب در سالهای ۱۹۷۳-۱۹۷۴، انقلاب ایران و جنگ ایران و عراق در اواخر دهه ۱۹۷۰ و اوایل دهه ۱۹۸۰ و جنگ خلیج فارس در سال ۱۹۹۰ است. اخیراً، اختلال در عرضه (یا محدود کردن توسعه بالقوه منابع) ناشی از رویدادهای سیاسی در نیجریه، ونزوئلا، عراق، ایران و لیبی نیز تجربه شده است.

قیمت نفت خام و رویدادهای کلیدی ژئوپلیتیکی و اقتصادی

قیمت نفت خام به انواع رویدادهای ژئوپلیتیکی و اقتصادی واکنش نشان می دهد

قیمت نفت خام و رویدادهای کلیدی ژئوپلیتیکی و اقتصادی

۸: اوپک اهداف تولید خود را ۱.۷ میلیون بشکه در روز کاهش داد	۱: ظرفیت مازاد ایالات متحده تمام شده است
۹: ۱۱-۹ حملات	۲: تحریم نفتی اعراب
۱۰: ظرفیت اضافی کم	۳: انقلاب ایران
۱۱: فروپاشی مالی جهانی	۴: جنگ ایران و عراق
۱۲: اوپک اهداف تولید خود را ۴.۲ میلیون بشکه در روز کاهش داد	۵: سعودی ها نقش تهیه کننده ذخایر را کنار می گذارند
۱۳: سهمیه تولید اوپک بدون تغییر	۶: عراق به کویت حمله کرد
۱۴: همه گیری جهانی کرونا تقاضای نفت را کاهش می دهد	۷: بحران مالی آسیا

بازار نقد (Spot Prices)

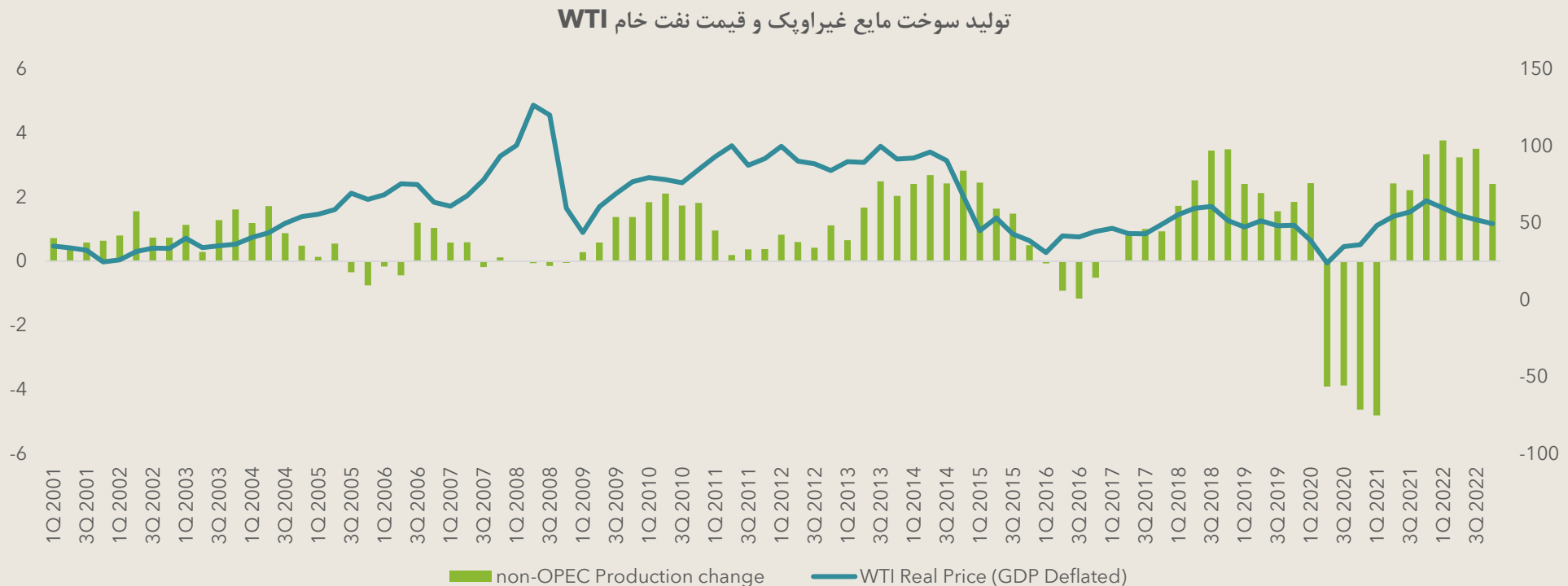
- با توجه به تاریخچه گذشته اختلالات عرضه نفت ناشی از رویدادهای سیاسی، فعالان بازار همیشه در حال ارزیابی احتمال اختلالات آینده و تأثیرات بالقوه آن هستند. آنها علاوه بر اندازه و طول مدت یک اختلال بالقوه، در دسترس بودن ذخایر نفت خام و توانایی سایر تولیدکنندگان برای جبران کاهش احتمالی عرضه را نیز در نظر می‌گیرند. برای مثال، اگر بازار ظرفیت تولید مازاد کافی برای جبران اختلال احتمالی داشته باشد، تأثیر احتمالی آن بر قیمت‌ها کمتر (از ظرفیت تولید مازاد) خواهد بود.
- هنگامی که نگرانی‌های قابل توجهی در مورد احتمال ایجاد اختلال در عرضه وجود دارد و ظرفیت مازاد و موجودی انبار برای جبران زیان ناشی از عرضه کافی تلقی نمی‌شود، قیمت‌ها ممکن است بالاتر از سطحی باشد که فقط در صورت وجود تقاضا و عرضه فعلی ممکن است مورد انتظار باشد.
- آب و هوا نیز می‌تواند نقش بسزایی در تامین نفت داشته باشد. برای مثال، طوفان‌های سال ۲۰۰۵، تولید نفت و گاز طبیعی و همچنین پالایشگاه‌ها را متوقف کردند. در نتیجه، با کاهش عرضه به بازار، قیمت فرآورده‌های نفتی به شدت افزایش یافت. هوای شدید سرد می‌تواند بازار محصولات را تحت فشار قرار دهد زیرا تولیدکنندگان تلاش می‌کنند تا مقدار کافی محصول (مانند نفت کوره) را در مدت زمان کوتاهی به مصرف‌کنندگان عرضه کنند و در نتیجه قیمت‌ها بالاتر می‌رود.
- رویدادهای دیگری مانند توقف تولید پالایشگاه یا مشکلات خط لوله می‌تواند جریان (عرضه) نفت و محصولات را محدود کند و قیمت‌ها را افزایش دهد. با این حال، تأثیر این نوع عوامل بر قیمت نفت، نسبتاً کوتاه مدت است. هنگامی که مشکل فروکش می‌کند و جریان (عرضه) نفت و محصول به حالت عادی برمی‌گردد، قیمت‌ها معمولاً (به سرعت) به سطوح قبلی باز می‌گردند.

عرضه غير اوپک (Supply Non-OPEC)

عرضه غیر اوپک (Supply Non-OPEC)

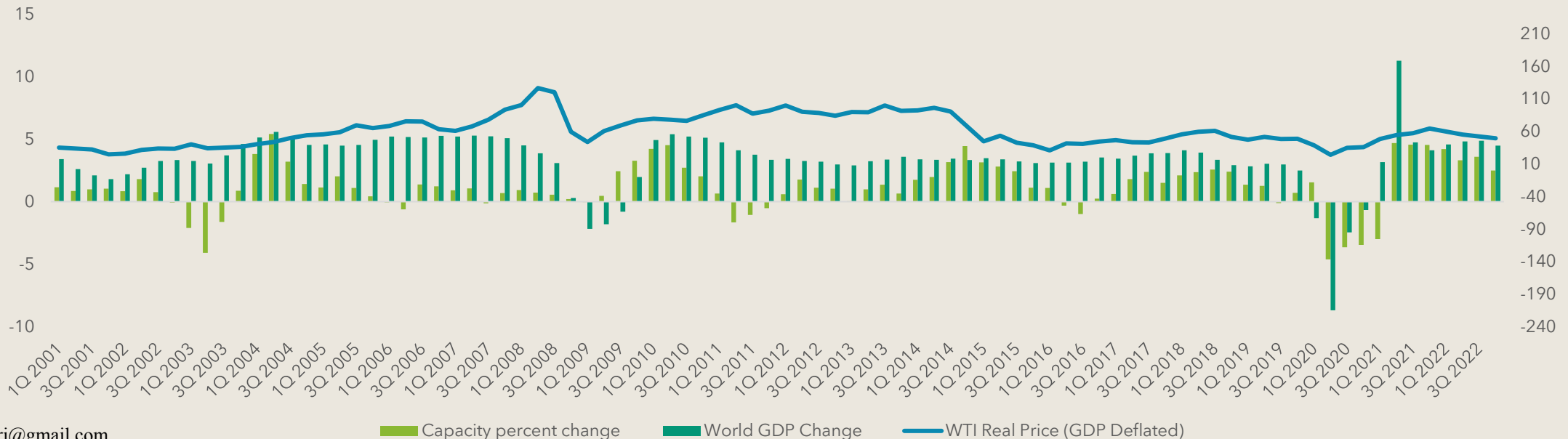
- تولید نفت از کشورهای خارج از سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) در حال حاضر حدود ۶۰ درصد از تولید جهانی نفت را تشکیل می دهد. مراکز اصلی تولید غیر اوپک شامل آمریکای شمالی، مناطق اتحاد جماهیر شوروی سابق و دریای شمال است.

عرضه غیر اوپک (Supply Non-OPEC)

- برخلاف تولید نفت اوپک که تابع هماهنگی اکثریت است، تولیدکنندگان غیر اوپک تصمیمات مستقلی در مورد تولید نفت می گیرند. همچنین برخلاف اوپک که تولید نفت آن بیشتر در دست شرکت های ملی نفت کشورها (NOCs) است، شرکت های نفتی بین المللی (خصوصی) تحت مالکیت سرمایه گذاران (IOC) بیشتر فعالیت های تولیدی خود را در کشورهای غیر اوپک انجام می دهند. IOC ها در درجه اول به دنبال افزایش ارزش سهامداران و اتخاذ تصمیمات سرمایه گذاری بر اساس عوامل اقتصادی هستند. در حالی که برخی از NOC ها به شیوه ای مشابه IOC ها عمل می کنند، بسیاری از آنها اهداف دیگری مانند ایجاد اشتغال، زیرساخت ها یا درآمدهایی دارند که به معنای وسیع تری بر کشور آنها تأثیر می گذارد.
- در نتیجه، سرمایه گذاری غیر اوپک (بر اساس قابلیت عرضه در آینده)، تمایل بیشتری به واکنش سریع تر به تغییرات قیمت (بسته به شرایط بازار) دارد. تولیدکنندگان در کشورهای غیر اوپک عموماً به عنوان قیمت گیرنده در نظر گرفته می شوند، یعنی به جای تلاش برای تأثیرگذاری بر قیمت ها از طریق مدیریت تولید، به قیمت های بازار پاسخ می دهند. در حالی که، تولیدکنندگان غیر اوپک تمایل به تولید با ظرفیت کامل یا نزدیک به آن دارند و بنابراین ظرفیت اضافی کمی دارند. از طرف دیگر، سطوح پایین تر عرضه غیر اوپک با کاهش کل عرضه جهانی بر قیمت ها فشار صعودی وارد می کند. هر چه رابطه غیر اوپک با اوپک بیشتر باشد، توانایی احتمالی آنها در تأثیرگذاری بر قیمت ها بیشتر خواهد بود.

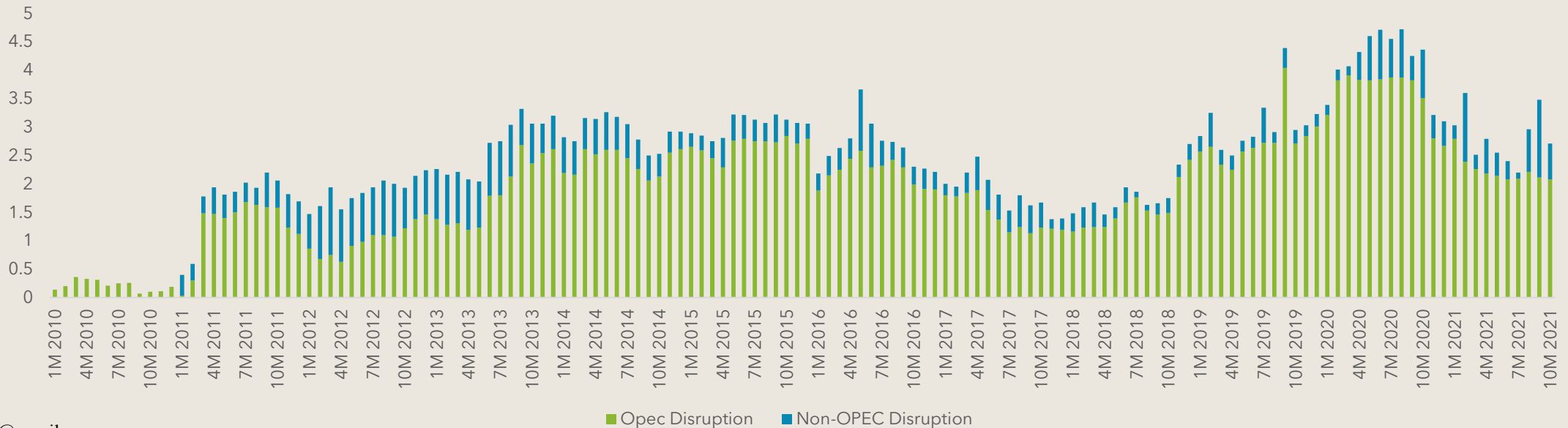
تغییرات ظرفیت تولید سوخت مایع و تولید ناخالص داخلی، قیمت نفت خام WTI

عرضه غیر اوپک (Supply Non-OPEC)

- تولید غیر اوپک عمدتاً در مناطقی اتفاق می‌افتد که هزینه‌های یافتن و تولید نسبتاً بالایی دارند، زیرا بیشتر منابع نفتی متعارف کم هزینه در کشورهای عضو اوپک است. بنابراین، تولیدکنندگان غیر اوپک به دنبال منابع غیرمتعارف مانند شیل هستند. در نتیجه، تولید غیر اوپک معمولاً در مقایسه با تولید اوپک دارای یک (هزینه‌فایده) است. تولیدکنندگان غیر اوپک اغلب در توسعه فناوری جدید تولید پیشرو بوده‌اند. در حالی که این امر گاهی منجر به توسعه منابع با هزینه بالاتر شده است. این موضوع از آن جهت اهمیت دارد که، هزینه‌ها اغلب با پیشرفت فناوری کاهش می‌یابد، که در نهایت می‌تواند فشار نزولی بر قیمت‌ها وارد کند.
- علاوه بر تولید نفت خام غیر اوپک، تولید گاز طبیعی از منابع اضافی؛ منجر به تولید میعانات گاز طبیعی (NGL) می‌گردد. افزایش تولید گاز طبیعی در سال‌های اخیر منجر به افزایش قابل توجهی در (برداشت و سرمایه‌گذاری در) NGL شده است و باعث شده است که به عرضه کل میعانات در جهان کمک کرده و به روند کاهشی رشد قیمت‌ها کمک کند.
- در حالی که افزایش عرضه غیر اوپک به کاهش قیمت نفت کمک می‌کند، اختلال در تولید غیر اوپک باعث کاهش عرضه جهانی نفت می‌شود و می‌تواند منجر به افزایش قیمت نفت شود. قطعی‌های برنامه ریزی نشده‌ای که می‌تواند برای مدت طولانی ادامه داشته باشد و عدم اطمینان در مورد زمان بازگشت تولید، بر نوسانات قیمت‌ها می‌افزاید.

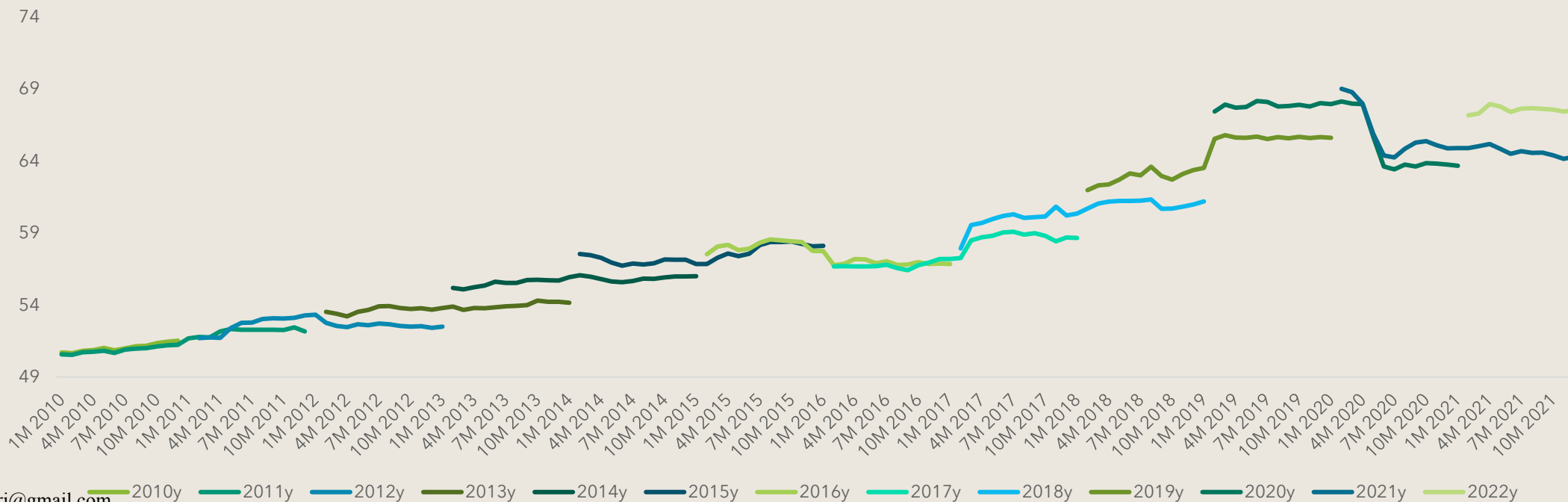
اختلال در عرضه اوپک و غیر اوپک

عرضه غیر اوپک (Supply Non-OPEC)

قیمت نفت نه تنها تحت تأثیر تولید واقعی غیر اوپک است، بلکه تحت تأثیر تغییرات انتظارات در مورد عرضه آتی، غیر اوپک نیز قرار دارد. از سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۸، گزارش های تولید نهایی برای تولید غیر اوپک به طور مداوم کمتر از انتظارات پیش بینی شده بود. این کاهش تولید پیش بینی شده، جهان را مجبور کرد که به طور غیرمنتظره ای بیشتر به نفت خام اوپک تکیه کند و سطح ظرفیت اضافی (استراتژیک) خود را کاهش دهد. تجدیدنظرهای نزولی (در انتظارات) تولید غیر اوپک به فشار صعودی بر قیمت نفت کمک می کند.

پیش بینی تولید سوخت مایع غیر اوپک (انتظارات سالانه)

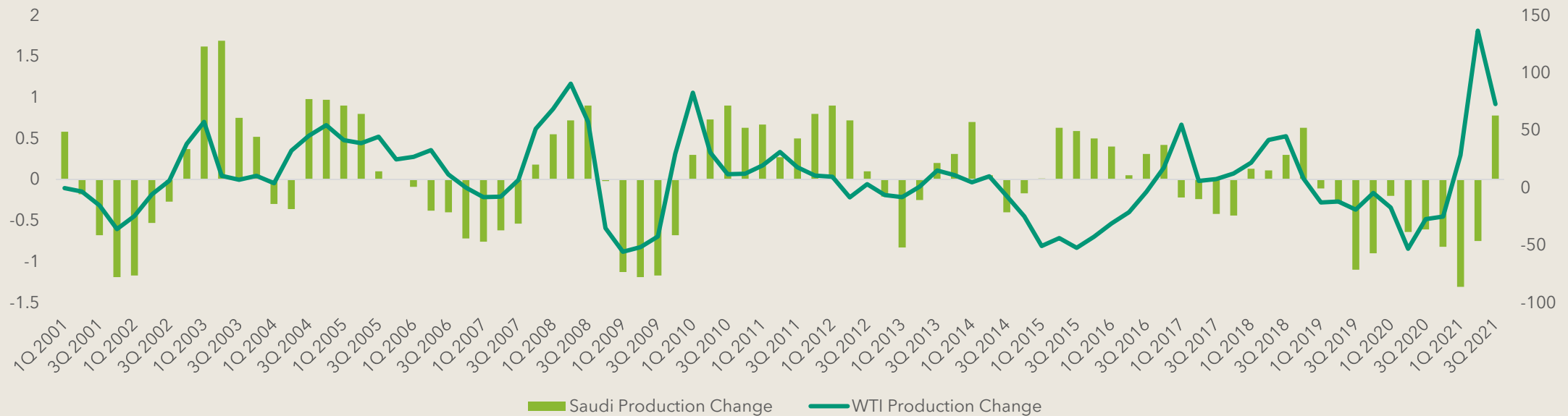
عرضه اوپک (Supply OPEC)

عرضه اوپک (Supply OPEC)

تولید نفت خام توسط سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) عامل مهمی است که بر قیمت نفت تأثیر می گذارد. این سازمان با تعیین اهداف تولید به دنبال مدیریت فعال تولید نفت در کشورهای عضو است. از نظر تاریخی، قیمت نفت خام در مواقعی که اهداف تولید اوپک کاهش می یابد، افزایش یافته است. کشورهای عضو اوپک حدود ۴۰ درصد نفت خام جهان را تولید می کنند. صادرات نفت اوپک که به همان اندازه (تولید) برای قیمت های جهانی مهم است و حدود ۶۰ درصد از کل نفت مبادله شده بین المللی را تشکیل می دهد. به دلیل این سهم بازار، اقدامات اوپک می تواند بر قیمت های بین المللی نفت تأثیر بگذارد (و می گذارد). به ویژه، نشانه هایی از تغییرات در تولید نفت خام عربستان سعودی، بزرگترین تولیدکننده اوپک، اغلب بر قیمت نفت تأثیر گذار است.

تغییرات در تولید نفت خام عربستان سعودی و قیمت نفت خام WTI

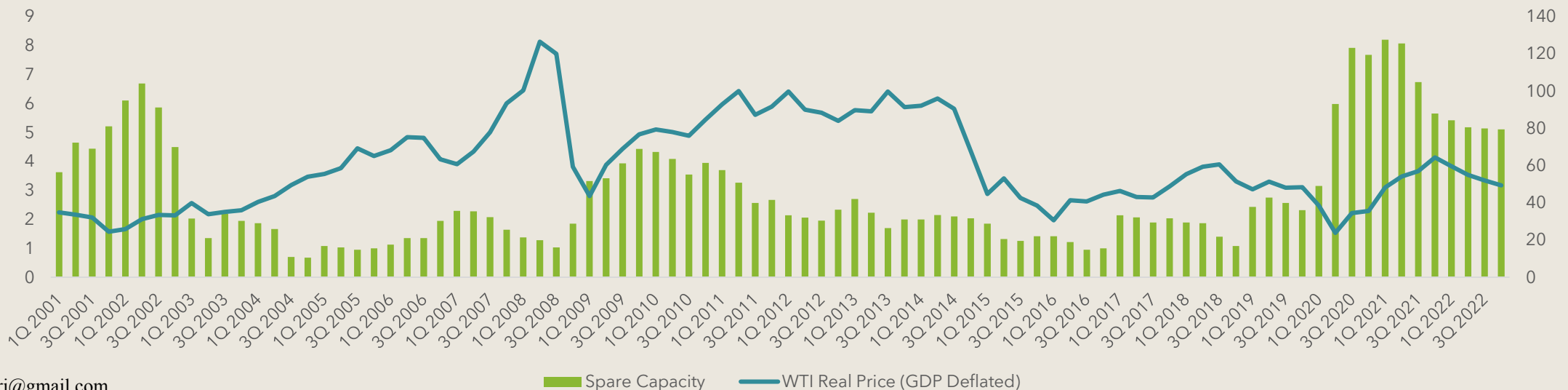

عرضه اوپک (Supply OPEC)

میزان استفاده کشورهای عضو اوپک از ظرفیت تولید موجود خود اغلب به عنوان شاخصی از انقباض بازارهای جهانی نفت و همچنین نشانگر میزان تأثیر افزایشی اوپک بر قیمت ها استفاده می شود. **EIA** ظرفیت اضافی را به عنوان حجم تولیدی تعریف می کند که می تواند ظرف ۳۰ روز تولید شود و حداقل برای ۹۰ روز ادامه یابد. عربستان سعودی، بزرگترین تولیدکننده نفت اوپک و بزرگترین صادرکننده نفت جهان، از نظر تاریخی بیشترین ظرفیت مازاد را داشته است. عربستان سعودی معمولاً بیش از ۱.۵ تا ۲ میلیون بشکه در روز ظرفیت مازاد را برای مدیریت بازار در اختیار دارد. ظرفیت اضافی اوپک نشانگر توانایی بازار جهانی نفت برای پاسخگویی به بحران‌های احتمالی است (بحرانی که باعث کاهش عرضه نفت می شود). در نتیجه، زمانی که ظرفیت اضافی اوپک به سطوح پایینی می رسد، قیمت‌های نفت تمایل به افزایش (ریسک افزایشی) دارد.

از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۸، مجموع ظرفیت اضافی اوپک نزدیک یا کمتر از ۲ میلیون بشکه در روز (یا کمتر از ۳ درصد عرضه جهانی) باقی ماند که در شرایط افزایش سریع تقاضا، فضای بسیار کمی برای نوسانات عرضه ایجاد کرد (که منجر به افزایش شدید قیمت‌ها شد). همچنین بازارها تحت تأثیر رویدادهای ژئوپلیتیکی در داخل و بین کشورهای اوپک هستند، زیرا از نظر تاریخی منجر به کاهش تولید نفت شده‌اند (معمولاً دلیل کاهش ذخیره، تنش در روابط دیپلماتیک بوده است). با توجه به اهمیت بازار اوپک، رویدادهایی که منجر به از دست دادن واقعی یا بالقوه آتی عرضه نفت می شوند، می توانند واکنش‌های شدیدی در قیمت نفت ایجاد کند.

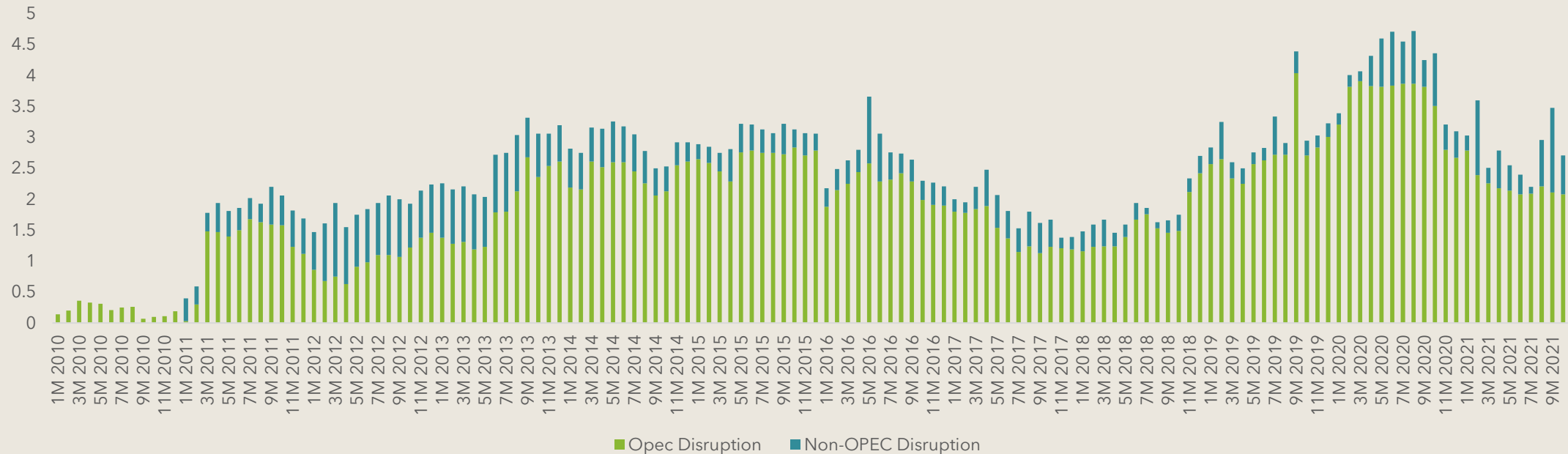
ظرفیت مازاد تولید اوپک و قیمت نفت خام WTI

عرضه اوپک (Supply OPEC)

- علیرغم تلاش های اوپک برای مدیریت تولید و حفظ سطح قیمت هدفمند، کشورهای عضو همیشه از اهداف تولیدی که توسط این سازمان اتخاذ شده پیروی نمی کنند. قیمت نفت می تواند تحت تأثیر عدم تمایل کشورهای عضو به حفظ اهداف تولید باشد. علاوه بر این، قطعی های غیرمنتظره (تولید) می تواند تولید اوپک را کاهش دهد. میزان اختلال، سرعت وقوع آن و عدم قطعیت بازگرداندن تولید، تأثیر قابل توجهی بر قیمت نفت دارد.

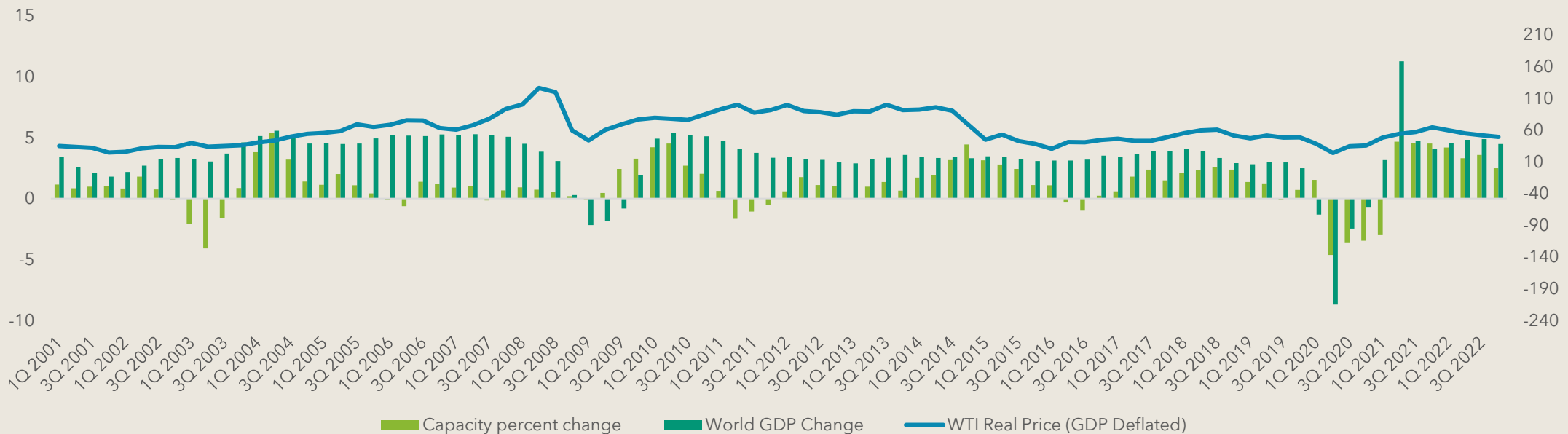
اختلال در عرضه اوپک و غیر اوپک

عرضه اوپک (Supply OPEC)

- گاز طبیعی NGL در تخصیص تولید اوپک گنجانده نشده است و می تواند حجم قابل توجه اضافی را برای عرضه جهانی مایعات فراهم کند. رفتار قیمت نفت نه تنها به عرضه و تقاضای فعلی بستگی دارد، بلکه به عرضه و تقاضای آینده نیز بستگی دارد. اوپک اهداف تولید کشورهای عضو را بر اساس انتظارات فعلی و عرضه و تقاضای آتی تنظیم می کند. با این حال، تخمین عرضه و تقاضای آینده به ویژه زمانی که شرایط بازار نامشخص است و به سرعت در حال تغییر است، چالش برانگیز است. همچنین ممکن است تاخیرهای قابل توجهی در تعدیل هدف تولید اوپک در پاسخ به شرایط بازار وجود داشته باشد که می تواند بر قیمت ها نیز تاثیر بگذارد.

تغییرات ظرفیت تولید سوخت مایع جهان و تولید ناخالص داخلی، قیمت نفت خام WTI

Capacity percent change World GDP Change WTI Real Price (GDP Deflated)

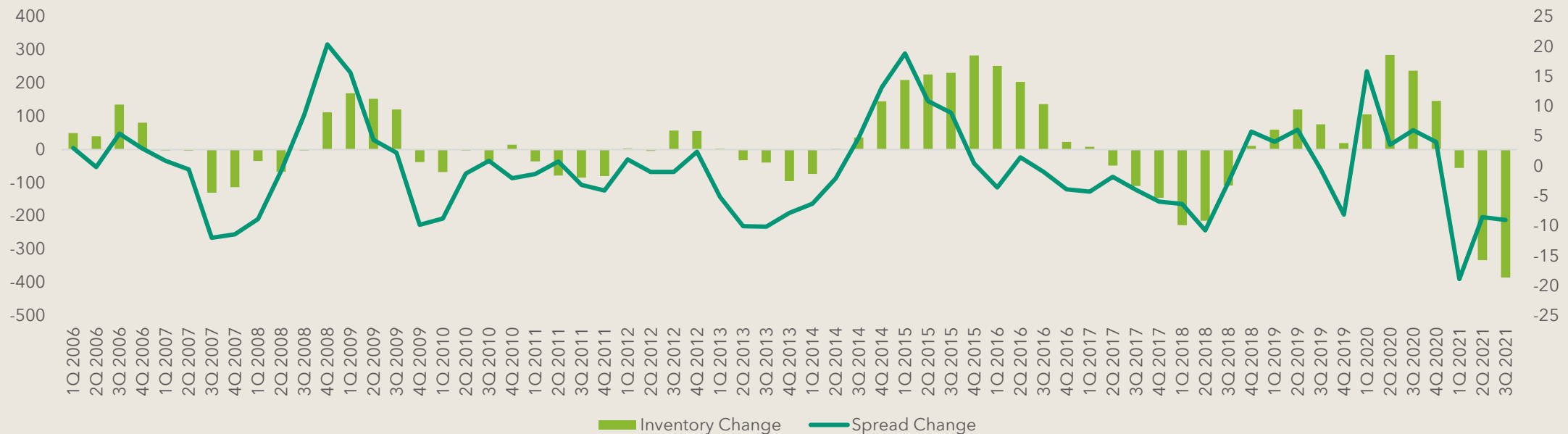
تبادل (Balance)

تبادل (Balance)

• موجودی‌ها (ذخایر اضافی یا استراتژیک یا SPR) به عنوان نقطه تعادل بین عرضه و تقاضا عمل می‌کنند. در دوره‌هایی که تولید بیش از مصرف است، نفت خام و فرآورده‌های نفتی را می‌توان برای استفاده‌های مورد انتظار در آینده ذخیره کرد. به عنوان مثال، در رکود اقتصادی اواخر سال ۲۰۰۸ و اوایل سال ۲۰۰۹، کاهش غیرمنتظره تقاضای جهانی منجر به ثبت ذخایر نفت خام در ایالات متحده و سایر کشورهای OECD شد. در مقابل، زمانی که مصرف از تولید فعلی پیشی می‌گیرد، می‌توان با برداشت از موجودی‌ها برای برآوردن نیازهای مصرف‌کنندگان، عرضه را تقویت کرد. با توجه به عدم قطعیت عرضه و تقاضا، موجودی نفت اغلب به عنوان یک اقدام پیشگیرانه در نظر گرفته می‌شود.

موجودی‌های سوخت مایع OECD و معاملات آتی WTI

تعادل (Balance)

- پالایشگاه ها و پایانه های ذخیره سازی می توانند نفت خام و/یا محصولات نهایی مانند بنزین موتور، نفت کوره و گازوئیل را ذخیره کنند تا برای نوسانات فصلی، تعمیر و نگهداری پالایشگاه ها یا آب و هوای غیرمنتظره آماده شوند. برخی از فرآورده های نفتی، مانند نفت کوره و بنزین، **واریانس تقاضای فصلی مشخصی** دارند. زمانی که مصرف کمتر می شود، موجودی انبارها افزایش می یابد و با افزایش مصرف، (موجودی) کاهش می یابد. به همین دلیل، سطوح موجودی به بهترین وجه در رابطه با سطوح سال قبل برای همان سه ماهه (تقویمی) ارزیابی می شود.

- از آنجایی که موجودی ها می توانند تقاضای فعلی یا آتی را برآورده کنند، سطح آنها به رابطه بین قیمت فعلی نفت و انتظارات از قیمت های آتی حساس است. اگر انتظارات بازار حاکی از تغییر به سمت تقاضای نسبتاً قوی تر در آینده یا کاهش عرضه در آینده باشد، قیمت های قراردادهای آتی تمایل به افزایش خواهند داشت و افزایش موجودی ها را تشویق می کند تا تعادل آتی را (که در غیر این صورت منقبض تر می شود)، برآورده کند.

- از سوی دیگر، از دست دادن شدید تولید فعلی یا افزایش غیرمنتظره در مصرف فعلی، قیمت های لحظه ای را نسبت به قیمت های آتی افزایش می دهد و کاهش موجودی را برای پاسخگویی به تقاضای فعلی تشویق می کند. رابطه بین قیمت ها و موجودی ها اجازه می دهد تا در هر جهت تأثیر بگذارد (چه در افزایش و چه در کاهش تعادل برقرار کند). اگر قیمت های آتی نسبت به سطح فعلی افزایش یابد، انگیزه های ذخیره نفت (و انتظار برای فروش با قیمت بالاتر مورد انتظار) تقویت می شود. در مقابل، اگر فعالان بازار متوجه افزایش ذخیره سازی نفت خام شوند، این افزایش می تواند نشان دهنده پیشی گیری تولید فعلی از مصرف فعلی در قیمت رایج باشد. احتمالاً قیمت های نقطه ای کاهش می یابد تا تقاضا و عرضه دوباره متعادل شود. **این تعادل بین قیمت های فعلی و آتی و بین عرضه و تقاضا از طریق موجودی ها یکی از ارتباطات اصلی بین فعالان بازار مالی و شرکت های تجاری به نفت است که هر دو در معاملات آتی شرکت می کنند.**

- سطوح موجودی فیزیکی و اسپرد قیمت در طول زمان به عنوان سیگنالی بین شرکت کنندگان فعلی بازار و کسانی که به طور طولانی مدت (تری) حضور دارند عمل می کند. اداره اطلاعات انرژی ایالات متحده آمار هفتگی، ماهانه و سالانه موجودی نفت خام و محصولات مرتبط با آن را منتشر می کند. کشورهای صنعتی که به کشورهای سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (OECD) تعلق دارند معمولاً آمار موجودی انبار را به طور منظم منتشر می کنند. با این حال، داده های موجودی برای سایر کشورها (از جمله کشورهای کلیدی در حال توسعه با مصرف نفت به سرعت در حال رشد و همچنین کشورهای تولیدکننده عمده) گاهی اوقات به موقع در دسترس هستند یا در برخی موارد اصلاً در دسترس نیستند.

- علاوه بر این، نفت، اغلب در کشتی ها و در دریا ذخیره می شود. فقدان اطلاعات کامل در مورد موجودی ها، عدم اطمینان بیشتری را در بازارهای نفت ایجاد می کند که می تواند بر قیمت نفت نیز تأثیر بگذارد. در نهایت، علاوه بر ذخایر تجاری مورد بحث در بالا، ایالات متحده و سایر کشورها ذخایر استراتژیک نفت را حفظ می کنند. ذخایر استراتژیک نفت ایالات متحده، که توسط وزارت انرژی نگهداری می شود، در حال حاضر دارای حدود ۷۰۰ میلیون بشکه نفت است که در صورت بروز اختلال در عرضه که مطابق با معیارهای قانونی خاص است، می توان با دستور رئیس جمهور از آن استفاده کرد. اعضای آژانس بین المللی انرژی، از جمله ایالات متحده، مجموعاً حدود ۱.۶ میلیارد بشکه ذخایر نفتی دولتی را برای واکنش اضطراری در اختیار دارند. (در نوامبر ۲۰۲۱، ایالات متحده با همکاری چین و هند و ژاپن اقدام به عرضه این ذخایر به بازارها برای کاهش افزایش قیمت شدید نفت در پی بحران کرونا کردند.)

بازارهای مالی (Financial Markets)

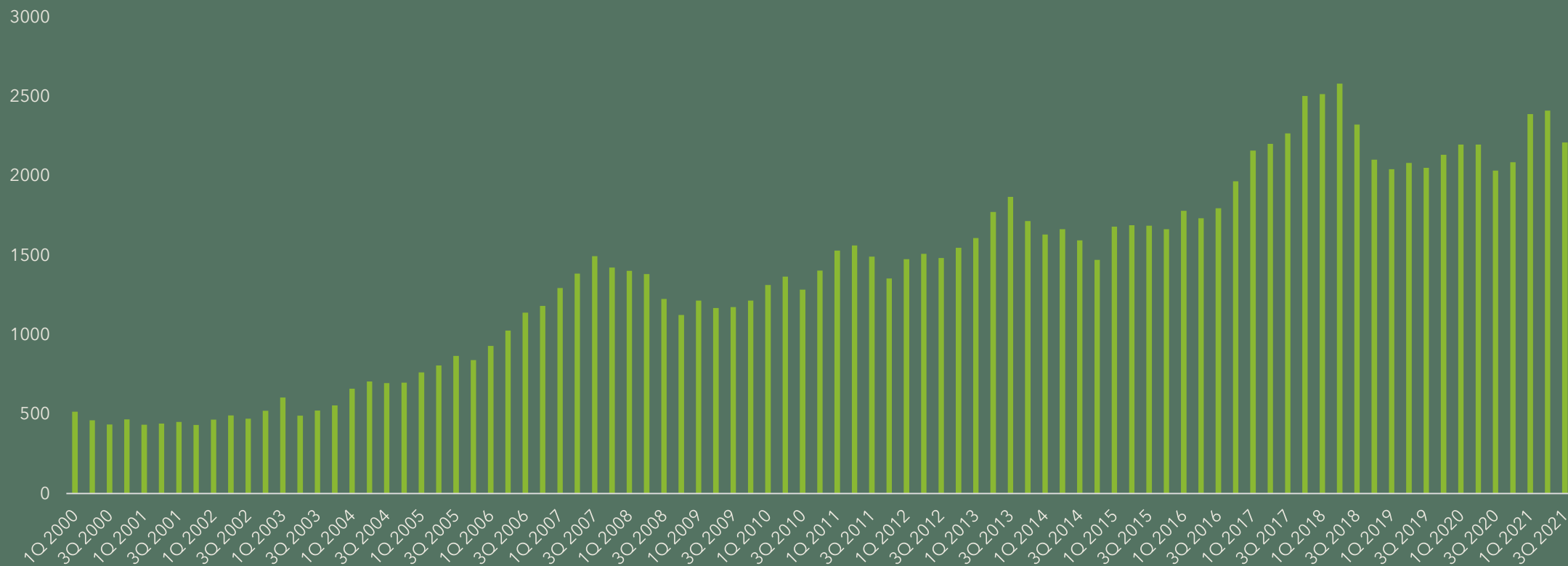

بازارهای مالی (Financial Markets)

- فعالان بازار نه تنها مقادیر فیزیکی نفت را می‌خرند و می‌فروشند، بلکه قراردادهایی را برای تحویل آینده نفت و سایر مشتقات انرژی نیز معامله می‌کنند. یکی از نقش‌های بازارهای آتی، **کشف قیمت** است و به این ترتیب، این بازارها در اثرگذاری بر قیمت نفت نقش دارند. فعالیت معاملاتی بازار نفت شامل طیفی از شرکت‌کنندگان با انگیزه‌های متفاوت است. برخی، مانند تولیدکنندگان نفت و خطوط هوایی، در معرض تغییرات تجاری نفت و سوخت‌های مبتنی بر نفت قرار دارند و ممکن است با خرید و فروش مشتقات انرژی به دنبال **محافظت خود از ریسک** باشند. به عنوان مثال، یک شرکت هواپیمایی ممکن است بخواهد قراردادهای آتی یا آپشن، بخرد تا از احتمال افزایش هزینه‌های سوخت آینده‌اش از سطح معینی جلوگیری کند، در حالی که یک تولیدکننده نفت ممکن است بخواهد معاملات آتی را بفروشد تا قیمت تولید آتی خود را ببندد. بانک‌ها، صندوق‌های تامینی، مشاوران معاملات کالا و سایر مدیران سرمایه‌گذاری (که اغلب علاقه‌ای به معامله نفت فیزیکی ندارند)، نیز در بازار مشتقات انرژی فعال هستند تا از تغییرات قیمت‌ها سود ببرند.
- در سال‌های اخیر، سرمایه‌گذاران به افزودن (کالاهای مبتنی بر) انرژی و سایر کالاها به عنوان جایگزینی برای سرمایه‌گذاری در سهام و اوراق قرضه برای تنوع بخشیدن به پرتفوی خود یا پوشش ریسک تورم علاقه نشان داده‌اند. بانک‌ها، صندوق‌های تامینی و سایر سرمایه‌گذاران (غیر تجاری-صنعتی) می‌توانند با در نظر گرفتن طرف دیگر معاملات با شرکت‌کنندگان تجاری، نقدینگی را به بازارهای آتی و مشتقه هدایت کنند. از سوی دیگر، نگرانی‌هایی مطرح شده است که تجارت و سرمایه‌گذاری کالاهای غیرتجاری ممکن است نقدینگی را جذب (مصرف) کند و حرکت قیمت‌ها را تقویت کند، به‌ویژه در زمان‌هایی که حرکت به شدت در جهت خاصی در حال تغییر است.
- معاملات قراردادهای بورس کالا در سال‌های اخیر افزایش یافته است. یکی از معیارهای فعالیت در بازارهای آتی، قراردادهای باز در مبادلات است که نشان دهنده تعداد قراردادهایی است که در یک جلسه معاملاتی تسویه نشده یا بسته نشده‌اند. قراردادهای آتی نفت خام قابل معامله در بورس در دهه گذشته به طور قابل توجهی افزایش یافته است، همانطور که توسط بورس کالای نیویورک (NYMEX)، بورس کالای اصلی محصولات انرژی در ایالات متحده؛ گزارش شده است. هم شرکت‌کنندگان تجاری (کسانی که علاقه مستقیم به تولید، مصرف یا تجارت نفت دارند) و هم سرمایه‌گذاران غیرتجاری (مدیران ثروت و صندوق‌هایی که علاقه‌مند به معامله قراردادها برای اهداف سرمایه‌گذاری و تنوع هستند) فعالیت تجاری بیشتری را نشان داده‌اند. با این حال، باید در تفسیر این داده‌ها دقت کرد، زیرا اکثریت قریب به اتفاق موقعیت‌ها در بازار کمتر شفاف خارج از بورس (OTC) شکل می‌گیرد. علاوه بر قراردادهای آتی، راه دیگری برای سرمایه‌گذاری فعالان بازار در نفت خام، خرید و فروش قراردادهای اختیار معامله است.

علاقه به مبادلات آتی نفت خام در دهه گذشته با ورود شرکت کنندگان بیشتری به بازار افزایش یافت

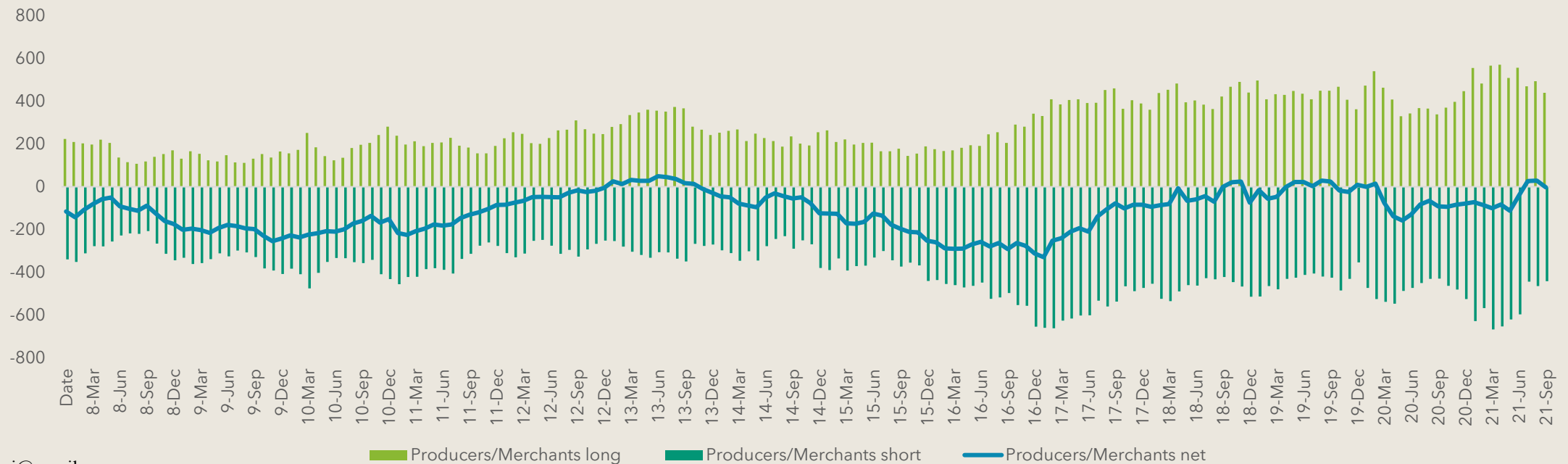
میانگین سود باز روزانه در معاملات آتی نفت خام در مبادلات ایالات متحده

بازارهای مالی (Financial Markets)

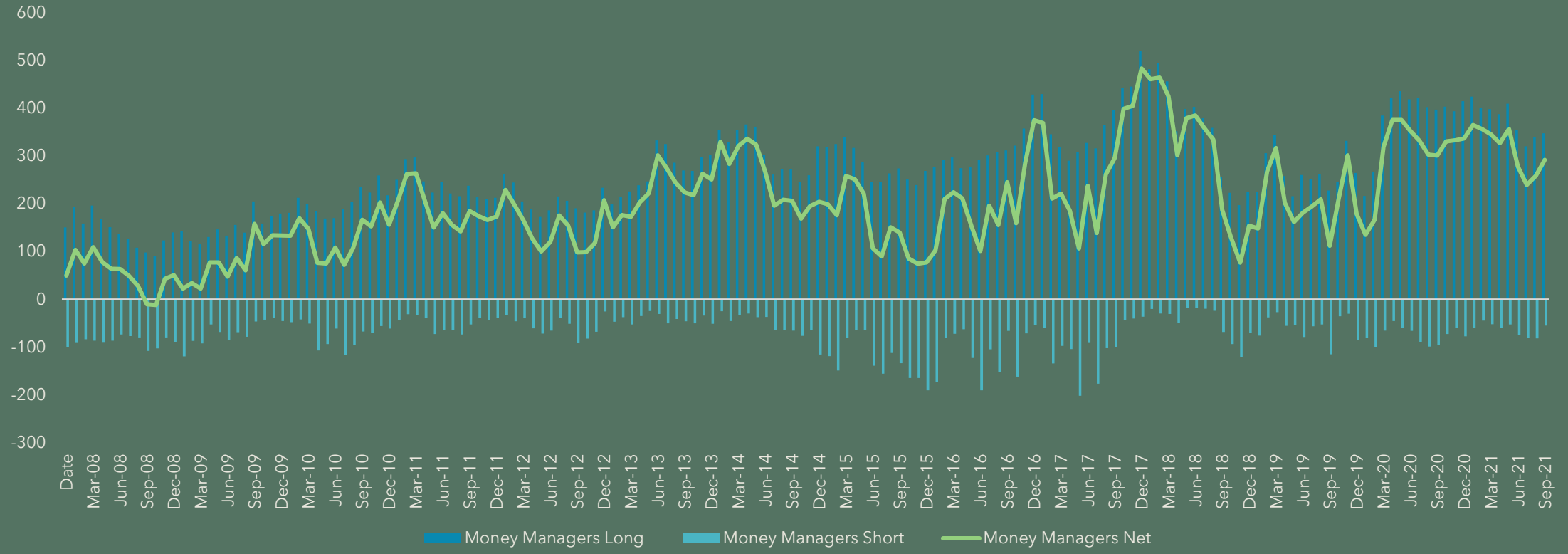
• کمیسیون معاملات آتی کالا یک گزارش فعالیت هفتگی در مورد معاملات نفتی که در مبادلات (به عنوان مثال **NYMEX**)، در تعهد معامله گران رخ می دهد، منتشر می کند. در این گزارش، فعالیت های چند دسته معاملاتی شامل شرکت کنندگان فیزیکی (تولیدکنندگان، بازرگانان، پردازنده ها و کاربران نهایی)، مدیران ثروت (معمولا صندوق های پوشش ریسک یا دیگر معامله گران پیشرفته)، و معامله گران سوآپ (به طور سنتی بانک های سرمایه گذاری یا کارگزار کالا) به تفصیل شرح داده شده است. بر اساس رابطه خالص (کم کردن پوزیشن های فروش از موقعیت های خرید)، شرکت کنندگان فیزیکی تمایل دارند که خالص فروش داشته باشند در حالی که معامله گران در رده مدیران ثروت، تمایل به خرید خالص دارند.

موقعیت های آتی قابل معامله در مبادلات ایالات متحده توسط تولیدکنندگان، بازرگانان، پردازنده ها و کاربران نهایی

مدیران سرمایه تمایل دارند در بازار آتی نفت ایالات متحده سود خالص (صرفاً) داشته باشند

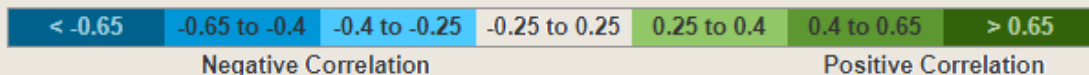
موقعیت های آتی قابل معامله در مبادلات ایالات متحده توسط مدیران سرمایه

بازارهای مالی (Financial Markets)

همبستگی بین تغییرات قیمت روزانه نفت خام و سایر کالاها

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
گاز طبیعی												
طلا												
مس												
نقره												
دانه سویا												
دانه ذرت												
گندم												

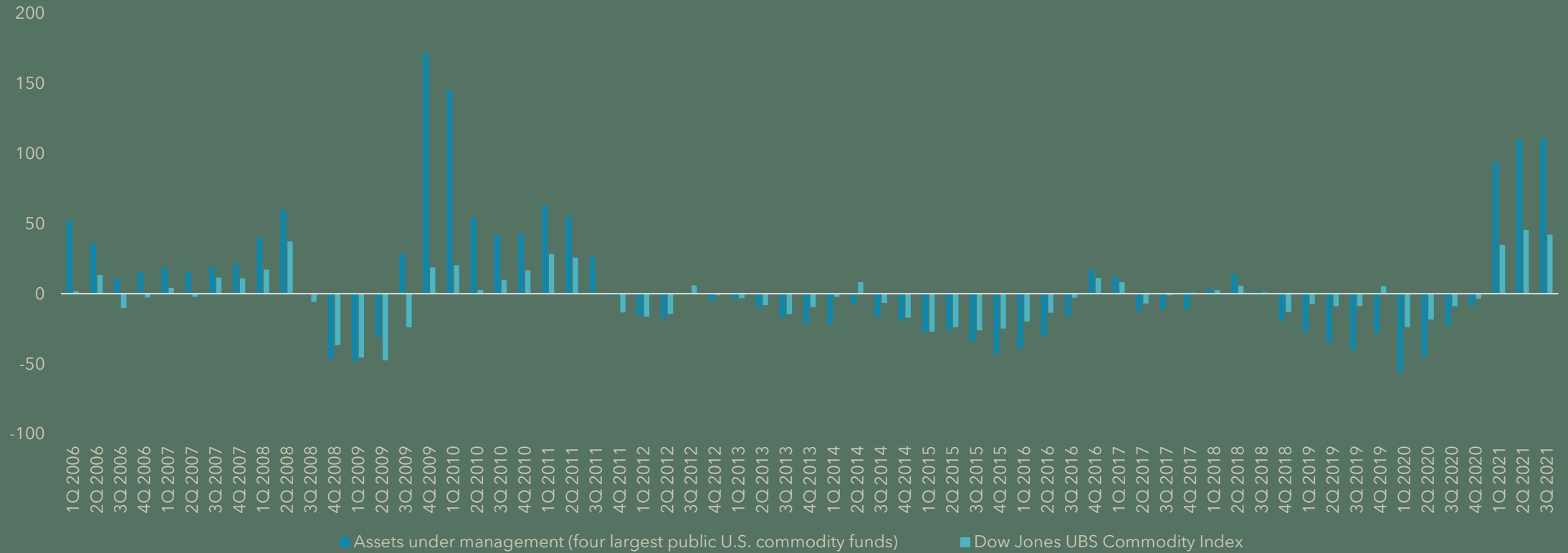

در طول بحران مالی جهانی که در نیمه دوم سال‌های ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ رخ داد، بازارها شاهد افزایش چشمگیر همبستگی بین نفت خام و سایر کالاها بودند زیرا تقاضا برای مواد خام کاهش یافت. با این حال، هم قبل و هم بعد از رکود اقتصادی جهان، افزایش قابل مشاهده‌ای در همبستگی بین قیمت کالاها وجود داشت. همزمان با این افزایش همبستگی، علاقه به قرار گرفتن در معاملات مربوط به کالاها افزایش یافت. تعداد فزاینده‌ای از سرمایه‌گذاران با سرمایه‌گذاری در صندوق‌های شاخصی (ابزارهای بازاری که قرار گرفتن در معرض سبدهای کالا را فراهم می‌کنند)، در معاملات کالاها شرکت کردند. این صندوق‌های شاخصی معمولاً سهام انرژی و سایر کالاها را برای ارائه تنوع در طیف وسیعی از کالاها خرید می‌کنند. همچنین، صندوق‌های قابل معامله در بورس (ETF) که می‌توان آنها را در طول روز خرید و فروخت، مانند سهام عادی منفرد؛ ابزاری محبوب برای سرمایه‌گذاران، از جمله افراد (معمولی)، برای قرار گرفتن در معرض کالاها به عنوان یک طبقه دارایی است.

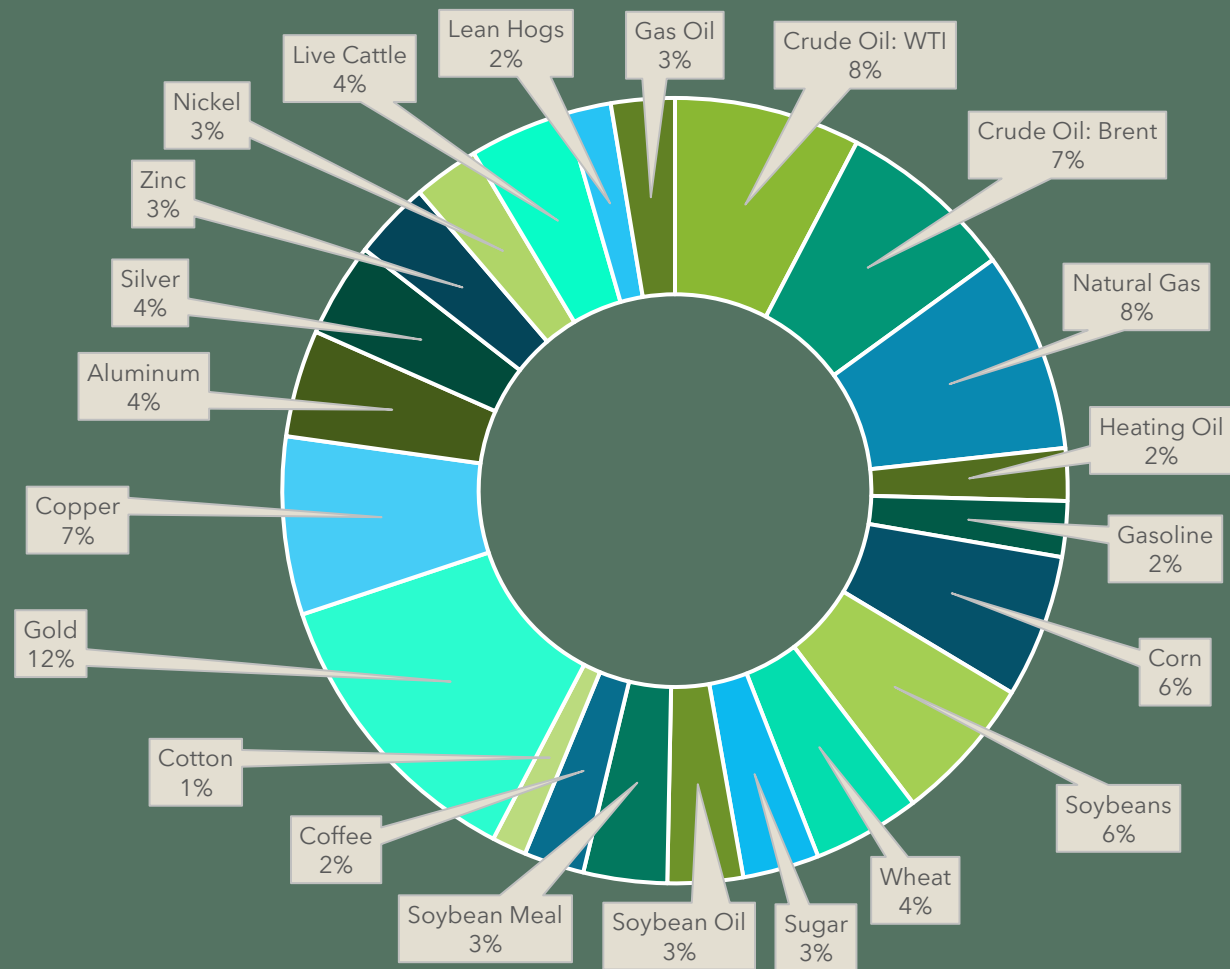
با این حال، همبستگی مانند علیت نیست و رابطه بین نفت خام و سایر بازارهای مالی پیچیده است. حتی با وجود تغییرات مشاهده شده در سطوح همبستگی، تأثیرات بین تغییرات قیمت نفت خام و تغییرات در ارزش سایر طبقات دارایی مشخص نیست. به عنوان مثال، ممکن است همبستگی‌های بالا به دلیل روابط اولیه بیشتر با یک عامل مشترک سوم مانند انتظارات رشد اقتصادی باشد. یکی دیگر از عوامل پیچیده این است که این روابط و قدرت آنها در طول زمان متفاوت است. در نتیجه وجود تحلیلگران برای درک بهتر ارتباطات بین این بازارها همچنان ضروری است.

جریان سرمایه گذاری شاخص کالا به همراه قیمت کالاها حرکت می کند

دارایی های کالایی تحت مدیریت و شاخص کالای بلومبرگ

وزن‌های هدف شاخص کالای بلومبرگ

بازارهای مالی (Financial Markets)

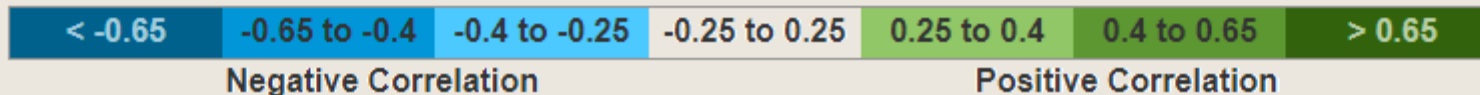
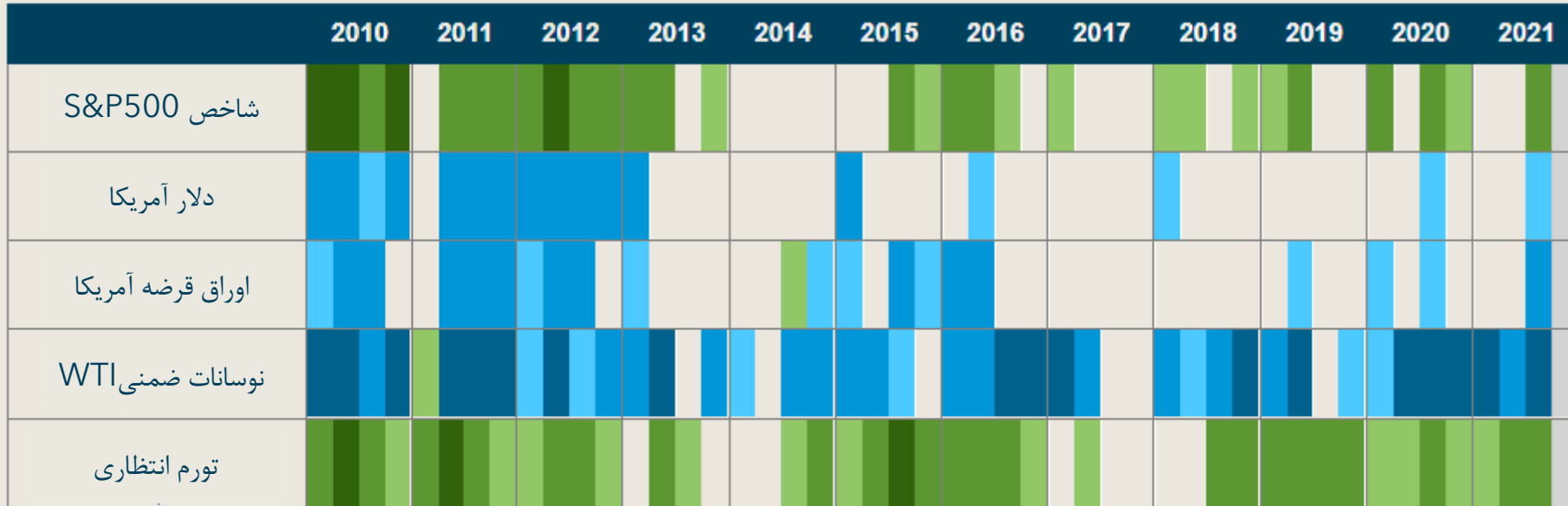
- بیشتر صندوق‌های شاخصی، صندوق‌هایی با دید بلند مدت هستند که ارزش آنها تنها زمانی افزایش می‌یابد که قیمت کالاهای اساسی افزایش یابد. سرمایه‌گذاران در چنین ابزارهایی انتظار دارند قیمت کالاها افزایش یابد (به صورت کلی). اگر ارزش کالاهای اساسی در شاخص کاهش یابد، باعث ضرر می‌شود. بسیاری از مدیران سرمایه‌گذاری به سبک شاخصی، اجزای منفرد یک شاخص را به صورت روزانه معامله نمی‌کنند. در عوض، آنها این سرمایه‌گذاری‌ها را در بازه‌های زمانی چند ماهه یا چند ساله می‌خرند و نگه می‌دارند، و برای جلوگیری از تحویل فیزیکی، قراردادها را تمدید می‌کنند.

- برخی از ناظران بازار بر این باورند که افزایش فعالیت‌های معاملاتی توسط سرمایه‌گذاران و صندوق‌های بلندمدت در بازارهای نفت تاثیر بسزایی بر روند شکل‌گیری قیمت انرژی داشته است. اگر چه تحقیقات فزاینده‌ای توسط دانشگاهیان و تحلیلگران بازار اوراق بهادار این موضوع را بررسی می‌کنند، هیچ نتیجه قطعی که ارتباط علی بین معاملات غیرتجاری و نوسانات بزرگ قیمت انرژی در چند سال گذشته را اثبات یا رد کند، به دست نیامده است. از آنجایی که اکثریت قریب به اتفاق موقعیت‌ها در بازار مشتقات فرابورس کمتر شفاف هستند، با این حال، تجزیه و تحلیلی که تنها بر داده‌های قابل دسترس از بخش شفاف بازار متکی است ممکن است فقط بینش محدودی ارائه دهد. برای درک بهتر رابطه بین تجارت مشتقات انرژی و حرکت قیمت به داده‌ها و تجزیه و تحلیل بیشتری نیاز است. علاوه بر این، ماهیت جهانی تجارت مشتقات مرتبط با انرژی به چالش‌های تحلیل فعالیت‌های تجاری می‌افزاید.

سایر بازار های مالی

- قبل از سال ۲۰۰۷، سهام، اوراق قرضه و نرخ ارز فقط همبستگی های نادر و زودگذر را با قیمت های آتی نفت نشان می دادند. در مقابل، قیمت نفت خام همبستگی مثبتی با سهام از سال ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۰، همبستگی منفی با ارزش دلار آمریکا در بیشتر اواخر سال ۲۰۰۷ تا کنون، و همبستگی های نامنظم تر اما اغلب منفی با قیمت اوراق قرضه طی سال های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۰ نشان داده است.
- برای هر طبقه دارایی، عوامل اقتصادی اساسی مالی، فیزیکی و مشترک وجود دارد (مانند رکود و رونق اقتصادی) که می تواند بر این همبستگی های مهم تر تأثیر بگذارد. عوامل مالی شامل تحولاتی مانند افزایش علاقه در دهه گذشته به نفت خام به عنوان یک دارایی سرمایه گذاری است. این علاقه سرمایه گذاری جریان پول به داخل و خارج از بازار کالاها را تغییر داده است. بازارهای فیزیکی نفت خام نیز می توانند تحت تأثیر عوامل خارجی قرار گیرند. نرخ ارز و عوامل اقتصادی در تولید و مصرف نفت خام نقش دارند که احتمالاً منجر به همبستگی قیمت می شود.

همبستگی (+ یا -) بین بازده روزانه قراردادهای آتی نفت خام و سرمایه گذاری های مالی

سایر بازار های مالی

سهام

سهام به طور سنتی بزرگترین بازار سرمایه گذاری بوده است. شرایط اقتصادی می تواند باعث شود که قیمت سهام و کالاها از جمله نفت با هم بالا یا پایین شود. با بهبود (یا بدتر شدن) شرایط اقتصاد کلان، درآمد شرکتها افزایش (یا کاهش) و تقاضا برای کالاها با افزایش (یا کاهش) مواد خام نیز افزایش می یابد. انتظارات اقتصادی یکی از دلایل احتمالی برای مشاهده همبستگی مثبت در طول سال های ۲۰۰۸-۲۰۱۰ بین S&P 500، معیاری برای بازارهای سهام، و نفت خام، یکی از کالاهای پرمعامله در جهان است. علاوه بر این، تغییرات قابل توجهی در تمایل به ریسک طی سال های ۲۰۰۸-۲۰۱۰ وجود داشت. در طول دهه گذشته، نفت خام ویژگی های ریسک/بازده مشابهی را با سهام نشان داده است. در نتیجه، در دوره هایی که ریسکها به طور قابل توجهی افزایش می یابند (در طول بحران مالی) و سپس کاهش می یابند (در طول بهبود)، سهام و قیمت نفت خام و سایر کالاها می توانند در یک جهت حرکت کنند.

اوراق قرضه

با بهبود (یا بدتر شدن) شرایط اقتصادی، نرخ بهره اوراق قرضه دولتی افزایش (یا کاهش) خواهد داشت. از آنجایی که قیمت اوراق و نرخ بهره در جهت مخالف حرکت می کنند، قیمت اوراق قرضه خزانه داری ایالات متحده و قیمت نفت خام نیز در زمان تغییر شرایط اقتصادی به طور قابل توجهی در جهت مخالف هم حرکت می کنند. علاوه بر این، اوراق قرضه، دومین بازار بزرگ سرمایه گذاری، اغلب به عنوان سرمایه گذاری هایی با ریسک پایین تر از سهام تلقی می شوند، البته با بازده متوسط کمتر. به عنوان یک طبقه دارایی، اوراق قرضه عموماً نوسانات کمتری دارند و احتمال کمتری برای از دست دادن اصل (پول) دارند. اوراق قرضه خزانه داری ایالات متحده، به ویژه، معمولاً یک سرمایه گذاری بدون ریسک در نظر گرفته می شود. از آنجایی که سرمایه گذاران نگران بازده آتی در دارایی های با ریسک بالاتر، مانند سهام و کالاها هستند، تمایل دارند تخصیص اوراق قرضه موجود در پرتفوی خود را افزایش دهند.

ارزها

چندین فرضیه ارائه شده است که تمایل به حمایت از یک رابطه معکوس بین ارزش مبادله ای دلار نسبت به سایر ارزها و قیمت نفت خام دارند. اولین مورد به سادگی این است که چون معیارهای نفت به طور سنتی بر اساس دلار آمریکا قیمت گذاری می شوند، کاهش ارزش دلار باعث کاهش قیمت موثر نفت در خارج از ایالات متحده می شود. این کاهش هزینه ممکن است تقاضای مصرف کنندگان برای نفت را افزایش دهد و فشار صعودی بر قیمت ها بیافزاید. دلیل بالقوه دوم این است که کاهش ارزش دلار آمریکا باعث کاهش سود موثر تولیدکنندگان غیر آمریکایی در صورت تبدیل به ارزهای خارجی می شود. برای مقابله با این موضوع، این کشورها ممکن است قیمت های دلاری بالاتر نفت را برای حفظ درآمد واقعی، سطح بودجه و قدرت خرید در بازارهای جهانی هدف قرار دهند. کاهش ارزش دلار همچنین بازده دارایی های دلاری را که به ارزهای خارجی اندازه گیری می شود، کاهش می دهد، که ممکن است جذابیت سرمایه گذاری خارجی در کالاهایی مانند نفت را افزایش دهد. اگر کاهش ارزش دلار به افزایش انتظارات برای افزایش تورم منجر شود، ممکن است سرمایه گذاری کالا برای سرمایه گذاران آمریکایی جذاب تر شود. در نهایت، افزایش قیمت نفت، عدم تعادل تجاری ایالات متحده را نیز گسترش می دهد، که می تواند فشارهای نزولی بیشتری بر دلار وارد کند و باز هم همبستگی منفی را به همراه داشته باشد، (البته با وجود علیت در جهت معکوس). علیرغم بسیاری از توضیحات احتمالی، همبستگی واقعی بین قیمت نفت و نرخ ارز در طول زمان ثابت نبوده و برای بیش از نیمی از دهه گذشته نزدیک به صفر بوده است.

تقاضای غیر OECD

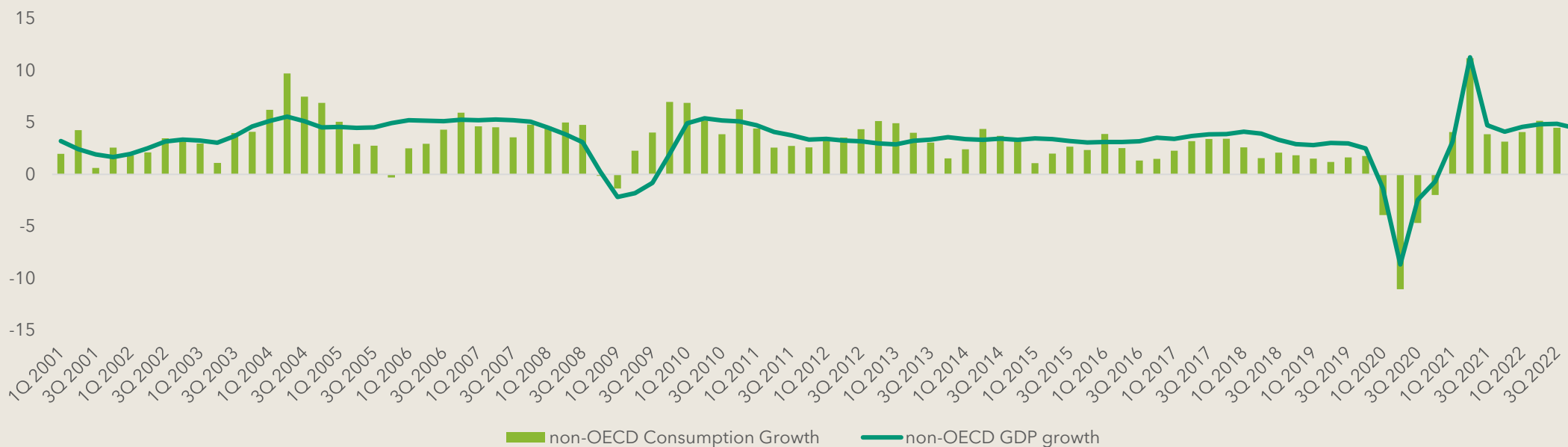
(غیر از کشورهای عضو در سازمان همکاری و توسعه اقتصادی)

تقاضای غیر OECD (سازمان همکاری و توسعه اقتصادی)

- مصرف نفت در کشورهای در حال توسعه که بخشی از سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (OECD) نیستند، در سال های اخیر به شدت افزایش یافته است. در حالی که مصرف نفت در کشورهای OECD بین سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۰ کاهش یافت، مصرف نفت غیر OECD بیش از ۴۰ درصد افزایش یافت. چین، هند و عربستان سعودی بیشترین رشد مصرف نفت را در میان کشورهای غیر OECD در این دوره داشته اند.

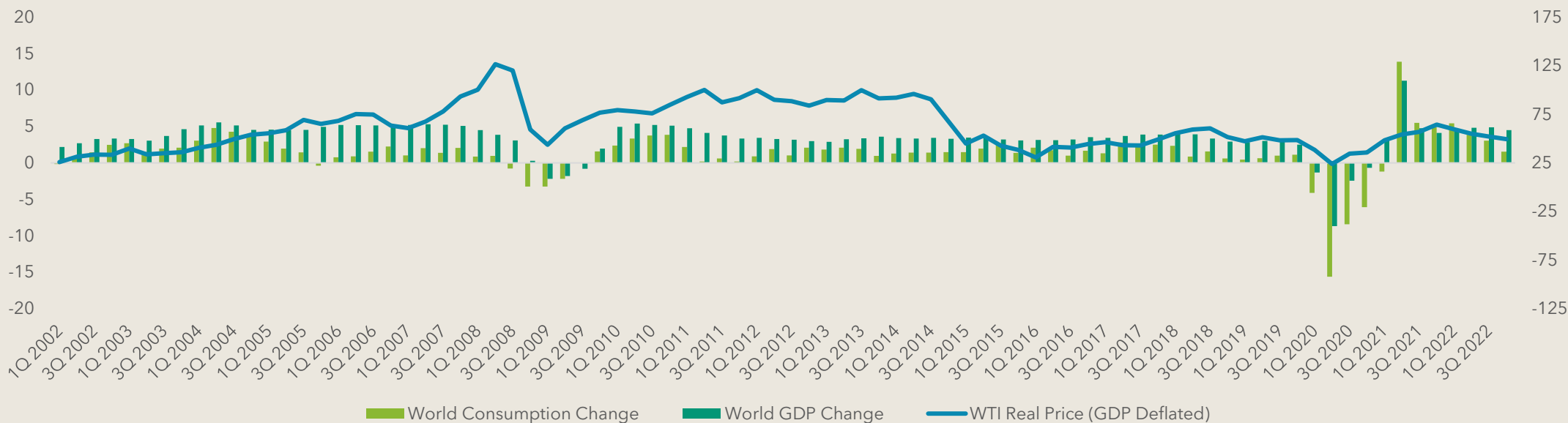
مصرف سوخت مایع غیر OECD و تولید ناخالص داخلی

تقاضای غیر OECD (سازمان همکاری و توسعه اقتصادی)

- افزایش مصرف نفت نشان دهنده رشد سریع اقتصادی در این کشورها است. سطوح فعلی و مورد انتظار رشد اقتصادی به شدت بر تقاضای جهانی نفت و قیمت نفت تأثیر می گذارد. به ویژه فعالیت های حمل و نقل تجاری و شخصی به مقادیر زیادی نفت نیاز دارد و مستقیماً با شرایط اقتصادی مرتبط است.
- بسیاری از مشتقات تولیدی از نفت را به عنوان سوخت مصرف می کنند یا از آن به عنوان خوراک استفاده می کنند، و در برخی از کشورهای غیر OECD، نفت به عنوان یک سوخت مهم برای تولید برق بحاسب می آید. به دلیل این کاربردها، زمانی که فعالیت اقتصادی و به نوبه خود تقاضای نفت به شدت در حال رشد است، قیمت نفت افزایش می یابد. بسیاری از کشورهای غیر OECD نیز رشد سریع جمعیت را تجربه می کنند که عامل دیگری برای حمایت از رشد مصرف نفت است.

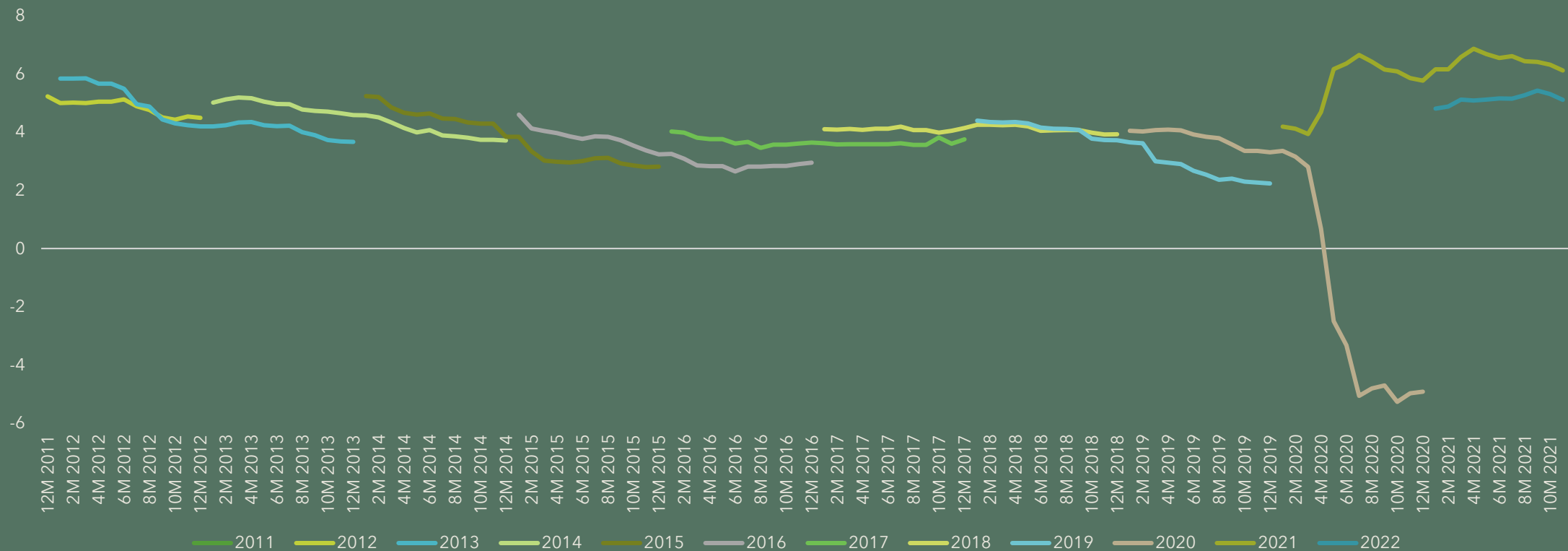
مصرف جهانی سوخت مایع، تولید ناخالص داخلی جهانی و قیمت نفت خام WTI

- شرایط ساختاری در اقتصاد هر کشور بیشتر بر رابطه بین قیمت نفت و رشد اقتصادی (در آن کشور به طور خاص) تأثیر می گذارد. **کشورهای در حال توسعه تمایل دارند نسبت بیشتری از اقتصاد خود را در صنایع تولیدی داشته باشند که انرژی پری آن بیشتر از صنایع خدماتی است.** اگرچه استفاده از سوخت برای حمل و نقل معمولاً سهم کمتری از کل مصرف نفت در کشورهای غیر OECD است، اما این استفاده به سرعت افزایش می یابد زیرا اقتصادهای در حال توسعه نیاز به جابجایی کالاها و افراد را افزایش می دهند. مالکیت سرانه خودرو نیز با افزایش درآمد ارتباط زیادی دارد و در کشورهای غیر OECD فضای زیادی برای رشد دارد. به این دلایل، نرخ رشد اقتصادی غیر OECD عامل مهمی بر قیمت نفت است.
- رشد اقتصادی قوی چین اخیراً منجر به تبدیل شدن این کشور به بزرگترین مصرف کننده انرژی و دومین مصرف کننده بزرگ نفت در جهان شده است. علاوه بر این، افزایش مصرف نفت چین سهم عمده ای در رشد فزاینده مصرف نفت در سراسر جهان داشته است.
- براساس بررسی های **EIA** تقریباً تمام افزایش خالص مصرف نفت در ۲۵ سال آینده از کشورهای غیر OECD حاصل خواهد شد. اگرچه استفاده از نفت به وضوح با فعالیت های اقتصادی مرتبط است، سیاست های انرژی نیز به طور قابل توجهی بر این رابطه تأثیر می گذارد. برای مثال، بسیاری از کشورهای در حال توسعه، قیمت های مصرف نهایی را کنترل یا یارانه می دهند، که مانع از واکنش مصرف کننده به تغییرات قیمت بازار می شود. این کاهش پاسخ تقاضا به تغییرات قیمت بیشتر به اهمیت رشد اقتصادی به عنوان محرک اصلی تقاضای غیر OECD و به نوبه خود قیمت های جهانی نفت کمک می کند.
- در حالی که مصرف فعلی نفت در درجه اول به فعالیت اقتصادی فعلی مربوط می شود، تغییرات در چشم انداز شرایط اقتصادی آتی نیز می تواند تأثیر فوری بر قیمت نفت داشته باشد. به عنوان مثال، بهبود چشم انداز اقتصادی باعث افزایش احتمال انقباض بازارهای نفت در آینده می شود و در نتیجه قیمت های نفت مورد انتظار بالاتر خواهد بود. این تغییر در انتظارات می تواند در قیمت های آتی نفت بالاتر منعکس شود. این افزایش در قیمت های آتی انگیزه نگهداری موجودی ها را افزایش می دهد که به نوبه خود باعث کاهش عرضه فعلی موجود و افزایش قیمت های جاری می شود.

تغییرات در انتظارات رشد اقتصادی می تواند بر قیمت نفت تأثیر بگذارد

رشد تولید ناخالص داخلی در کشورهای غیر OECD (انتظارات سالانه)

تقاضای OECD

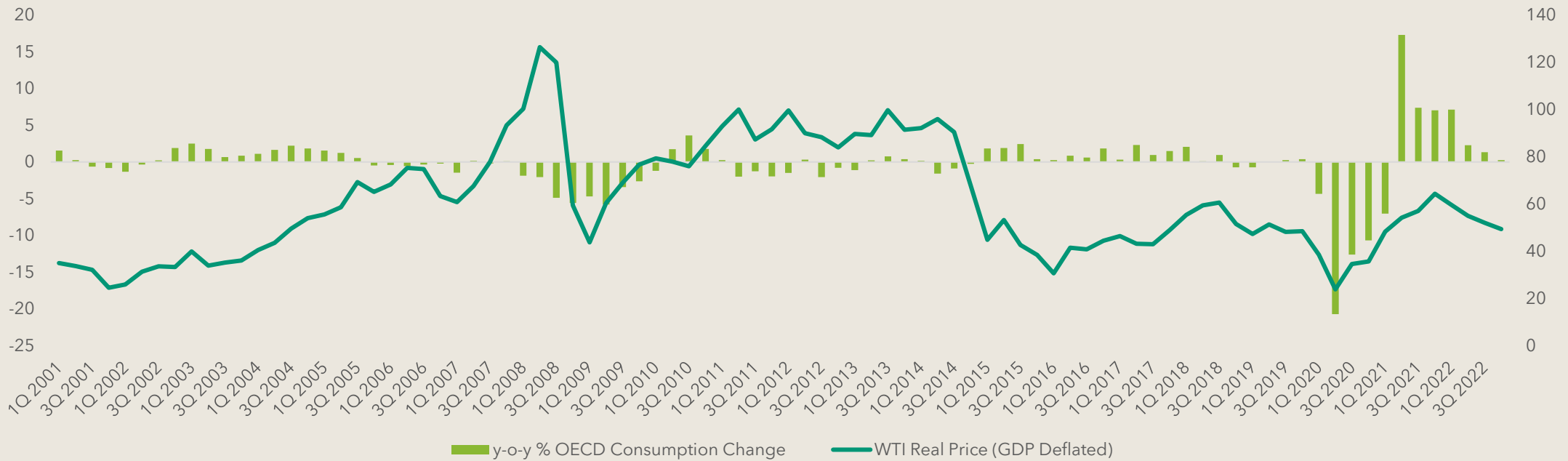
(کشورهای عضو در سازمان همکاری و توسعه اقتصادی)

تقاضا OECD (سازمان همکاری و توسعه اقتصادی)

- تقاضای سازمان همکاری و توسعه اقتصادی OECD متشکل از ایالات متحده، بسیاری از اروپا و سایر کشورهای پیشرفته است. با ۵۳ درصد مصرف نفت جهان، این اقتصادهای بزرگ نفت بیشتری نسبت به کشورهای غیر OECD مصرف می کنند، اما رشد مصرف نفت بسیار کمتری دارند. مصرف نفت در کشورهای OECD در دهه بین سالهای ۲۰۱۰ و ۲۰۲۰ در واقع کاهش یافت، در حالی که مصرف غیر OECD در همان دوره ۴۰ درصد افزایش یافت.

مصرف سوخت مایع OECD و قیمت نفت خام WTI

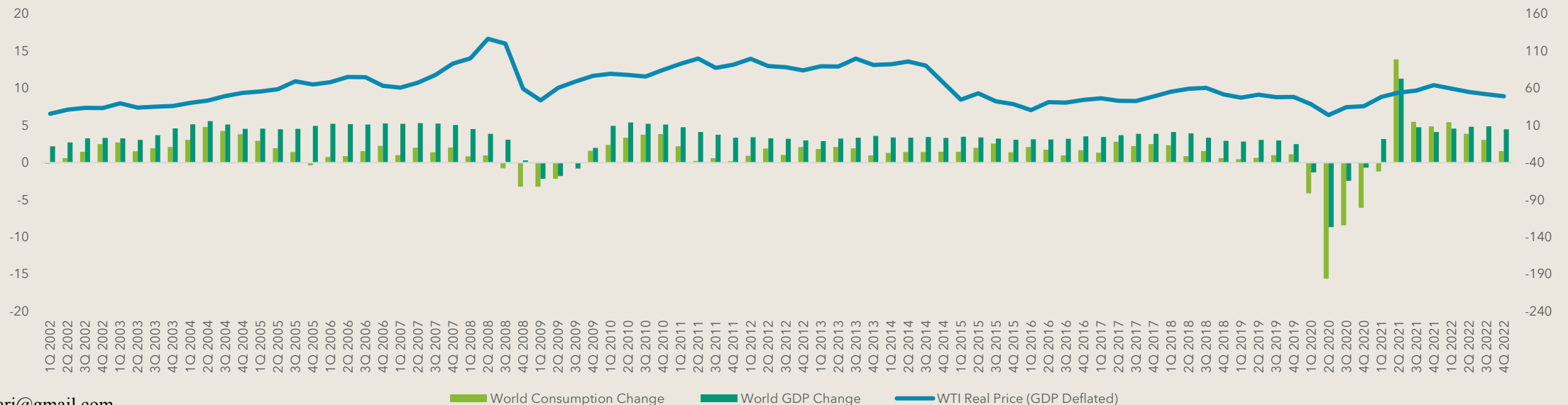
تقاضا OECD (سازمان همکاری و توسعه اقتصادی)

شرایط ساختاری در اقتصاد هر کشور بر روابط بین قیمت نفت، رشد اقتصادی و مصرف نفت تأثیر می‌گذارد. کشورهای توسعه یافته تمایل دارند سرانه مالکیت خودرو بالاتری داشته باشند. به همین دلیل، استفاده از نفت در بخش حمل و نقل OECD معمولاً سهم بیشتری از کل مصرف نفت را نسبت به کشورهای غیر OECD دارد. همچنین بالغ تر و کندتر رشد می‌کند. شرایط اقتصادی و سیاست‌هایی که بر حمل و نقل کالا و مردم تأثیر می‌گذارند بنابراین تأثیر قابل توجهی بر مصرف کل نفت در کشورهای OECD دارند. بسیاری از کشورهای OECD برای بهبود مصرف سوخت، خودروهای جدید و افزایش استفاده از سوخت‌های زیستی، مالیات و سیاست‌های بیشتری بر سوخت دارند. این امر باعث کاهش رشد مصرف نفت حتی در زمان رشد اقتصادی قوی می‌شود.

علاوه بر این، اقتصادهای کشورهای OECD تمایل دارند بخش‌های خدماتی بزرگ تری نسبت به تولید داشته باشند. در نتیجه، رشد اقتصادی قوی در این کشورها ممکن است مانند کشورهای غیر OECD بر مصرف نفت تأثیر نداشته باشد.

کشورهای OECD تمایل دارند بارانه‌های کمتری برای قیمت‌های مصرف‌نهایی داشته باشند، بنابراین تغییرات در قیمت نفت در بازار اغلب به سرعت در قیمت‌هایی که مصرف‌کنندگان با آن مواجه هستند منعکس می‌شود. با این حال، زمان می‌برد تا مردم روال حمل‌ونقل خود را تنظیم کنند و در واکنش به تغییرات قیمت، موجودی وسایل نقلیه تغییر کند و از نظر انرژی کارآمدتر شود. تغییرات قیمت نفت در آینده نیز بر تصمیمات مصرف‌کنندگان در مورد شیوه‌های حمل و نقل و خرید وسایل نقلیه تأثیر می‌گذارد. اگر انتظار می‌رود قیمت‌ها در آینده بالا بماند یا افزایش یابد، مصرف‌کنندگان بیشتری ممکن است تصمیم بگیرند وسایل نقلیه با مصرف سوخت بیشتری بخرند یا از حمل و نقل عمومی استفاده کنند. تصمیماتی مانند این‌ها به کاهش تقاضای نفت در آینده کمک می‌کند و تمایل به تعدیل افزایش قیمت (مورد انتظار) را دارد.

مصرف جهانی سوخت مایع، تولید ناخالص داخلی جهانی و قیمت نفت خام WTI

پایان

الهه ظفری: تحلیل‌گر

Gmail: Leezafari@gmail.com

Instagram: __elahehzafari